

Официален вестник

на Европейския съюз

C 207

Издание
на български език

Информация и известия

Година 56
20 юли 2013 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2013/C 207/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> OB C 189, 29.6.2013 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2013/C 207/02	Дело C-145/13 P: Жалба, подадена на 22 март 2013 г. от Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C. срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 22 януари 2013 г. по дело T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, понастоящем Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl/Европейска комисия	2
2013/C 207/03	Дело C-165/13: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 3 април 2013 г. — Stanislav Gross/Hauptzollamt Braunschweig	3
2013/C 207/04	Дело C-172/13: Жалба, подадена на 5 април 2013 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия	3

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2013/C 207/05	Дело C-174/13 P: Жалба, подадена на 9 април 2013 г. от Axitea SpA, понастоящем La Vigile San Marco SpA срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 22 януари 2013 г. по дело T-262/00, La Vigile San Marco SpA/Европейска комисия	4
2013/C 207/06	Дело C-177/13 P: Жалба, подадена на 9 април 2013 г. от Marek Marszałkowski срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 4 февруари 2013 г. по дело T-159/11 — Marszałkowski/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG	4
2013/C 207/07	Дело C-180/13 P: Жалба, подадена на 12 април 2013 г. от Vetrai 28 srl, понастоящем Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl и др. срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 29 януари 2013 г. по дело T-272/00, Barbini и др./Европейска комисия	5
2013/C 207/08	Дело C-181/13: Преюдициално запитване, отправено от Commissione tributaria provinciale di Latina (Италия) на 12 април 2013 г. — Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA и Agenzia delle Entrate	6
2013/C 207/09	Дело C-184/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 12 април 2013 г. — Anonima Petroli Italiana SpA (API)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	6
2013/C 207/10	Дело C-185/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 12 април 2013 г. — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti и др.	6
2013/C 207/11	Дело C-186/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Италия) на 12 април 2013 г. — Air Liquide Italia Spa и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	7
2013/C 207/12	Дело C-187/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Италия) на 12 април 2013 г. — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti и др.	7
2013/C 207/13	Дело C-191/13 P: Жалба, подадена на 15 април 2013 г. от Confindustria Venezia, понастоящем Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) и др. срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 29 януари 2013 г. по дело T-273/13, Unindustria и др./Европейска комисия	8
2013/C 207/14	Дело C-194/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 15 април 2013 г. — Esso Italiana srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	8
2013/C 207/15	Дело C-195/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 15 април 2013 г. — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	9
2013/C 207/16	Дело C-196/13: Иск, предявен на 16 април 2013 г. — Европейска комисия/Италианска република	9
2013/C 207/17	Дело C-206/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Италия) на 18 април 2013 г. — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo	10

2013/C 207/18	Дело C-208/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Италия) на 15 април 2013 г. — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	10
2013/C 207/19	Дело C-212/13: Преюдициално запитване, отправено от Nejvyšší správní soud (Чешка република) на 19 април 2013 г. — František Ryneš/Úřad pro ochranu osobních údajů	11
2013/C 207/20	Дело C-213/13: Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 23 април 2013 г. — Impresa Pizzarotti & C. Spa/Comune di Bari	11
2013/C 207/21	Дело C-221/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Trento (Италия) на 25 април 2013 г. — Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia	11
2013/C 207/22	Дело C-222/13: Преюдициално запитване, отправено от Teleklagenævnet (Дания) на 25 април 2013 г. — TDC A/S/Erhvervsstyrelsen	12
2013/C 207/23	Дело C-224/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal di Cagliari (Италия) на 26 април 2013 г. — Наказателно производство срещу Sergio Alfonso Lorrai	13
2013/C 207/24	Дело C-225/13: Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Белгия) на 29 април 2013 г. — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix/Région wallonne	13
2013/C 207/25	Дело C-227/13 P: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Albergo Quattro Fontane Snc срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	13
2013/C 207/26	Дело C-228/13 P: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Hotel Gabrielli srl, понастоящем Hotel Gabrielli Sandwirth SpA срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	14
2013/C 207/27	Дело C-229/13 P: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от GE.AL.VE. Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	15
2013/C 207/28	Дело C-230/13 P: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Metropolitan SpA, понастоящем Metropolitan srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	16
2013/C 207/29	Дело C-231/13 P: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Hotel Concordia srl, понастоящем Hotel Concordia Snc срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	17
2013/C 207/30	Дело C-232/13 P: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от SPLIA срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	18

2013/C 207/31	Дело С-233/13 Р: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Principessa, в ликвидация срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела Т-278/00, Т-280/00, Т-282/00, Т-286/00 и Т-288/00, Т-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	19
2013/C 207/32	Дело С-234/13 Р: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Albergo Saturnia Internazionale Spa срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела Т-278/00, Т-280/00, Т-282/00, Т-286/00 и Т-288/00, Т-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	19
2013/C 207/33	Дело С-235/13 Р: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Savoia e Jolanda Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела Т-278/00, Т-280/00, Т-282/00, Т-286/00 и Т-288/00, Т-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	20
2013/C 207/34	Дело С-236/13 Р: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Biasutti Hotels srl, понастоящем Hotels Biasutti Snc срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела Т-278/00, Т-280/00, Т-282/00, Т-286/00 и Т-288/00, Т-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	21
2013/C 207/35	Дело С-237/13 Р: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Ge.A.P. Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела Т-278/00, Т-280/00, Т-282/00, Т-286/00 и Т-288/00, Т-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	22
2013/C 207/36	Дело С-238/13 Р: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Rialto Inn Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела Т-278/00, Т-280/00, Т-282/00, Т-286/00 и Т-288/00, Т-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	23
2013/C 207/37	Дело С-239/13 Р: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Bonvecchiati Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела Т-278/00, Т-280/00, Т-282/00, Т-286/00 и Т-288/00, Т-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	24
2013/C 207/38	Дело С-242/13: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 29 април 2013 г. — Commerz Nederland NV/Havenbedrijf Rotterdam NV	24
2013/C 207/39	Дело С-246/13 Р: Жалба, подадена на 2 май 2013 г. от Manutencoop Soc. coop., понастоящем Manutencoop Soc. coop. arl и Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела Т-278/00, Т-280/00, Т-282/00, Т-286/00 и Т-288/00, Т-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия	25
2013/C 207/40	Дело С-252/13: Жалба, подадена на 7 май 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия	25
2013/C 207/41	Дело С-254/13: Преюдициално запитване, отправено от Hof van beroep te Brussel (Белгия) на 8 май 2013 г. — Orgacom BVBA/Vlaamse Landmaatschappij	26
2013/C 207/42	Дело С-256/13: Преюдициално запитване, отправено от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия) на 10 май 2013 г. — Provincie Antwerpen/Belgacom NV van publiek recht	26

2013/C 207/43	Дело C-257/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Франция) на 13 май 2013 г. — Anouthani Mlalali/CAF des Bouches-du-Rhône	27
2013/C 207/44	Дело C-261/13 P: Жалба, подадена на 8 май 2013 г. от Peter Schönberger срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 7 март 2013 г. по дело T-186/11, Peter Schönberger/Парламент	27
2013/C 207/45	Дело C-263/13 P: Жалба, подадена на 14 май 2013 г. от Кралство Испания срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 26 февруари 2013 г. по съединени дела T-65/10, T-113/10 и T-138/10, Испания/Комисия	28
2013/C 207/46	Дело C-264/13: Преюдициално запитване, отправено от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия) на 15 май 2013 г. — Provincie Antwerpen/Mobistar NV	28
2013/C 207/47	Дело C-265/13: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Испания) на 15 май 2013 г. — Emiliano Torralbo Marcos/Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial	29
2013/C 207/48	Дело C-266/13: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 15 май 2013 г. — L. Kik, anderer Verfahrensbeteiligter: Staatssecretaris van Financiën	29
2013/C 207/49	Дело C-267/13: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 15 май 2013 г. — Nutricia NV, друг участник в производството: Staatssecretaris van Financiën	30
2013/C 207/50	Дело C-268/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunalul Sibiu (Румъния) на 16 май 2013 г. — Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate	30
2013/C 207/51	Дело C-270/13: Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 17 май 2013 г. — Iraklis Haralambidis/Calogero Casilli	30
2013/C 207/52	Дело C-271/13 P: Жалба, подадена на 16 май 2013 година от „Русе индъстри“ АД срещу решение на Общия съд, постановено на 20 март 2013 година по дело T-489/11 — „Русе индъстри“ АД/Европейска комисия	31
2013/C 207/53	Дело C-272/13: Преюдициално запитване, отправено от Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Италия) на 21 май 2013 г. — Equoland Soc. coop. arl/Agenzia delle Dogane	32
2013/C 207/54	Дело C-276/13: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Испания) на 21 май 2013 г. — Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras S.A.	32
2013/C 207/55	Дело C-279/13: Преюдициално запитване, отправено от Högsta domstolen (Швеция) на 22 май 2013 г. — C More Entertainment/Linus Sandberg	33
2013/C 207/56	Дело C-291/13: Преюдициално запитване, отправено от Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Кипър) на 27 май 2013 г. — Sotiris Papasavvas/O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi и Giorgos Sertis	33
2013/C 207/57	Дело C-301/13 P: Жалба, подадена на 30 май 2013 г. от El Corte Inglés, S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 март 2013 г. по дело T-571/11, El Corte Inglés/CXBP — Chez Gerard (CLUB GOURMET)	34

2013/C 207/58	Дело C-305/13: Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 4 юни 2013 г. — Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (ММА Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, в качеството на ликвидатор на Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA	35
Общ съд		
2013/C 207/59	Дело T-168/13: Жалба, подадена на 18 март 2013 г. — ЕРАУ/Комисия	36
2013/C 207/60	Дело T-213/13: Жалба, подадена на 8 април 2013 г. — Square/CХВП — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)	36
2013/C 207/61	Дело T-239/13: Жалба, подадена на 23 април 2013 г. — Atmeh/CХВП — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezipn)	37
2013/C 207/62	Дело T-240/13: Жалба, подадена на 25 април 2013 г. — Aldi Einkauf/CХВП — Alifoods (Alifoods)	37
2013/C 207/63	Дело T-241/13: Жалба, подадена на 25 април 2013 г. — Република Гърция/Комисия	38
2013/C 207/64	Дело T-242/13: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. — Castell Macía/CХВП — PJ Hungary (PEPE CASTELL)	38
2013/C 207/65	Дело T-249/13: Жалба, подадена на 2 май 2013 г. — МНКС/CХВП — Ambra (DORATO)	39
2013/C 207/66	Дело T-250/13: Жалба, подадена на 2 май 2013 г. — Naazneen Investments/CХВП — Energy Brands („SMART WATER“)	39
2013/C 207/67	Дело T-253/13: Жалба, подадена на 6 май 2013 г. — Orthogen/CХВП — Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)	40
2013/C 207/68	Дело T-254/13: Жалба, подадена на 6 май 2013 г. — Stayer Ibérica/CХВП — Korporaciya „Masternet“ (STAYER)	40
2013/C 207/69	Дело T-257/13: Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — Република Полша/Комисия	41
2013/C 207/70	Дело T-258/13: Жалба, подадена на 3 май 2013 г. — Matratzen Concord/CХВП — KBT (ARKTIS)	42
2013/C 207/71	Дело T-259/13: Жалба, подадена на 7 май 2013 г. — Франция/Комисия	42
2013/C 207/72	Дело T-262/13: Жалба, подадена на 15 май 2013 г. — Skysoft Computersysteme/CХВП — British Sky Broadcasting и Sky IP International (SKYSOFT)	43
2013/C 207/73	Дело T-263/13: Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — Lausitzer Fruchteverarbeitung/CХВП — Rivella International (holzmichel)	43

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2013/C 207/74	Дело T-265/13: Жалба, подадена на 20 май 2013 г. — Polo/Lauren/CXВП — FreshSide (Изображение на момче на велосипед, държашо стик за поло)	44
2013/C 207/75	Дело T-268/13: Жалба, подадена на 21 май 2013 г. — Италия/Комисия	44
2013/C 207/76	Дело T-269/13 P: Жалба, подадена на 19 май 2013 г. от Markus Brune срещу Решението, постановено на 21 март 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-94/11, Brune/Комисия	45
2013/C 207/77	Дело T-270/13: Жалба, подадена на 21 май 2013 г. — SACVO/Комисия и TEN-T EA	46
2013/C 207/78	Дело T-272/13: Жалба, подадена на 21 май 2013 г. — Max Mara Fashion Group/CXВП — Mackays Stores (M&Co.)	47
2013/C 207/79	Дело T-273/13: Жалба, подадена на 17 май 2013 г. — Sarafraz/Съвет	48
2013/C 207/80	Дело T-274/13: Жалба, подадена на 17 май 2013 г. — Emadi/Съвет	48
2013/C 207/81	Дело T-275/13: Жалба, подадена на 23 май 2013 г. — Италия/Комисия	49
2013/C 207/82	Дело T-278/13: Жалба, подадена на 15 май 2013 г. — Now Wireless/CXВП — Starbucks (HK) (now)	50
2013/C 207/83	Дело T-279/13: Жалба, подадена на 24 май 2013 г. — Ezz и др./Съвет	51
2013/C 207/84	Дело T-282/13: Жалба, подадена на 22 май 2013 г. — Iglotex/CXВП — Iglo Foods Group	52
2013/C 207/85	Дело T-283/13 P: Жалба, подадена на 22 май 2013 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 11 март 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-131/12, Marcuccio/Комисия	52
2013/C 207/86	Дело T-284/13 P: Жалба, подадена на 22 май 2013 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 11 март 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-17/12, Marcuccio/Комисия	52
2013/C 207/87	Дело T-287/13: Жалба, подадена на 24 май 2013 г. — Husky CZ/CXВП — Husky of Tostock (HUSKY)	53
2013/C 207/88	Дело T-295/13: Жалба, подадена на 30 май 2013 г. — Италия/Комисия	53
2013/C 207/89	Дело T-305/13: Жалба, подадена на 3 юни 2013 г. — SACE и SACE VT/Комисия	53
2013/C 207/90	Дело T-307/13: Жалба, подадена на 4 юни 2013 г. — КАПЕЛЛА/CXВП — Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)	54
Съд на публичната служба на Европейския съюз		
2013/C 207/91	Дело F-24/13: Жалба, подадена на 21 март 2013 г. — ZZ/Комисия	56

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	Страница
2013/C 207/92	Дело F-26/13: Жалба, подадена на 27 март 2013 г. — ZZ/СХВП	56
2013/C 207/93	Дело F-27/13: Жалба, подадена на 27 март 2013 г. — ZZ/Комисия	56
2013/C 207/94	Дело F-28/13: Жалба, подадена на 27 март 2013 г. — ZZ/Комисия	57
2013/C 207/95	Дело F-29/13: Жалба, подадена на 28 март 2013 г. — ZZ/ЕМА	57
2013/C 207/96	Дело F-32/13: Жалба, подадена на 8 април 2013 г. — ZZ/Комисия	58
2013/C 207/97	Дело F-34/13: Жалба, подадена на 16 април 2013 г. — ZZ/Комисия	58
2013/C 207/98	Дело F-35/13: Жалба, подадена на 16 април 2013 г. — ZZ/Комисия	58
2013/C 207/99	Дело F-36/13: Жалба, подадена на 18 април 2013 г. — ZZ/ЕАСЕА	58
2013/C 207/100	Дело F-37/13: Жалба, подадена на 26 април 2013 г. — ZZ/Комисия	59
2013/C 207/101	Дело F-38/13: Жалба, подадена на 26 април 2013 г. — ZZ/Комисия	59
2013/C 207/102	Дело F-39/13: Жалба, подадена на 29 април 2013 г. — ZZ/Комисия	60
2013/C 207/103	Дело F-40/13: Жалба, подадена на 7 май 2013 г. — ZZ/Комисия	60
2013/C 207/104	Дело F-41/13: Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — ZZ и др./ЕИБ	60
2013/C 207/105	Дело F-42/13: Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — ZZ/ЕИСК	61
2013/C 207/106	Дело F-43/13: Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — ZZ/ЕИБ	61
2013/C 207/107	Дело F-44/13: Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — ZZ/Комисия	61
2013/C 207/108	Дело F-45/13: Жалба, подадена на 15 май 2013 г. — ZZ и др./ЕИБ	62
2013/C 207/109	Дело F-46/13: Жалба, подадена на 16 май 2013 г. — ZZ/Комисия	62
2013/C 207/110	Дело F-47/13: Жалба, подадена на 17 май 2013 г. — ZZ/Съвет	63
2013/C 207/111	Дело F-48/13: Жалба, подадена на 21 май 2013 г. — ZZ/Парламент	63
2013/C 207/112	Дело F-50/13: Жалба, подадена на 22 май 2013 г. — ZZ/Комисия	63
2013/C 207/113	Дело F-54/13: Жалба, подадена на 31 май 2013 г. — ZZ/ЕИСК	64

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2013/C 207/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 189, 29.6.2013 г.

Предишни публикации

ОВ С 178, 22.6.2013 г.

ОВ С 171, 15.6.2013 г.

ОВ С 164, 8.6.2013 г.

ОВ С 156, 1.6.2013 г.

ОВ С 147, 25.5.2013 г.

ОВ С 141, 18.5.2013 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 22 март 2013 г. от Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 22 януари 2013 г. по дело T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, понастоящем Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl/Европейска комисия

(Дело C-145/13 P)

(2013/C 207/02)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. (представители: R. Volpe и C. Montagner, avvocati)

Други страни в производството: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. r.l., понастоящем Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. r.l., Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. r.l., Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се уважи настоящата жалба
- и в резултат от това да се отмени Определението на Общия съд (четвърти състав) от 23 януари 2013 г., нотифицирано на 24 януари 2013 г., и следователно да се отмени Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 г.,
- при условията на евентуалност, да се отмени член 5 от посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на намаленията на социалноосигурителните вноски ведно с лихвите за посочения в решението период,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете производства.

Правни основания и основни доводи

С определение от 23 януари 2013 г. (наричано по-нататък „обжалваното определение“) Общият съд обявява жалбата, подадена от Ghezzi Giovanni & C. s.p.a. и насочена към

отмяната на Решение 2000/394/ЕО относно намаленията на социалноосигурителните вноски за отчасти явно недопустима и отчасти явно лишена от всякакво правно основание.

В началото на настоящата жалба се посочва, че изводът на Общия съд, че подадената пред него жалба е недопустима, не е мотивиран и следователно обжалваното определение (точка 58) нарушавало въздигнатото в общ принцип задължение за мотивиране на актовете и по-специално член 81 от Процедурния правилник на Общия съд.

Второто основание на жалбоподателя се отнася до твърдяната липса на адекватно и изчерпателно тълкуване на разпоредбата на член 87, параграф 1 ЕО (понастоящем член 107, параграф 1 ДФЕС).

Също като нарушение на член 87, параграф 1 ЕО се изтъква и нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на недопускане на дискриминация, тъй като 22 предприятия били освободени от връщането на предоставените им помощи, понеже било счетено, че изтъкнатите от тях мотиви са изчерпателни, докато мотивите на жалбоподателя не били счетени за изчерпателни.

Обжалваното определение нарушавало принципа на недопускане на дискриминация и като потвърждавало законосъобразността на решението на Комисията, поради което връщането на помощите по член 87, параграф 1 ЕО било изключено за общинските предприятия (на които при привеждането в изпълнение на посоченото решение Комисията била разрешила да допълнят необходимата за оценката на законосъобразността на предоставените помощи информация), докато от жалбоподателят така и не били поискани допълнителни документи преди да се задейства връщането на помощите.

В друга част от жалбата, отново в подкрепа на твърдението за нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, се уточнява, че обжалваното определение не съдържа никакви мотиви в подкрепа на схващането, че помощите, предоставени на предприятието жалбоподател, оказват влияние върху търговията между държавите членки. Първо Комисията, а после и Общият съд потвърждавали незаконосъобразността на разглежданите намаления [на социалноосигурителните вноски], приемайки че нарушението на търговията между държавите членки е присъщ на мерките в полза на предприятията от риболовния сектор елемент, без да извършат какъвто и да било анализ на съответния пазар и без да изложат никакви мотиви.

По-нататък обжалваното определение нарушавало член 87, параграф 3, буква а) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква а) ДФЕС), тъй като не било преценено дали условията за прилагане на изключението по посочения член са налице в случая на жалбоподателя. По специално в град Киоджа жизненото равнище било много ниско, а непълната заетост изключително висока.

Аналогично обжалваното определение нарушавало член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС), тъй като било прието, че съдържащото се в посочения член изключение е неприложимо към случая на жалбоподателя, без да се изтъкват никакви мотиви за това, както и член 87, параграф 3, буква г) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква г) ДФЕС), тъй като било прието, че към случая на жалбоподателя е неприложимо съдържащото се в посочения член изключение, което обаче в нарушение на принципа на недопускане на дискриминация било приложено към други установени във Венеция предприятия.

Накрая, се изтъква, че е неправилно тълкуването на Общия съд, че не е налице „съществуваща помощ“, тъй като нарушава членове 1, 14 и 15 от Регламент № 659/1999⁽¹⁾. Не можело да се отрече, че последователното изменение на законодателството било израз на десетилетия на последователно намаляване на социалноосигурителните вноски.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 3 април 2013 г. — Stanislav Gross/Hauptzollamt Braunschweig

(Дело С-165/13)

(2013/С 207/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stanislav Gross

Отговорник: Hauptzollamt Braunschweig

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 9, параграф 1, втора алинея от Директива 92/12/ЕИО относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти⁽¹⁾, без да се засяга неговата систематична връзка с член 7, параграф 3 от Директива 92/12/ЕИО, законова уредба на държава членка, съгласно която лице, което държи с търговска цел подлежащи на облагане с акциз стоки, освободени

за потребление в друга държава членка, не е данъчно задължено, ако е придобило стоките от друго лице едва след приключването на действието по въвеждането им?

⁽¹⁾ ОВ L 76, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 129.

Жалба, подадена на 5 април 2013 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело С-172/13)

(2013/С 207/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: W. Roels, R. Lyal)

Отговорник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на жалбоподателя

— да се установи, че като е наложило относно данъчните облекчения на трансграничните групи условия, които на практика правят невъзможно получаването на такива облекчения, и като е ограничило действието им във времето за периода след 1 април 2006 г., Обединеното кралство не е изпълнило задълженията си по член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз и по член 31 от Споразумението за европейско икономическо пространство,

— да се осъди Обединеното кралство да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

След Решение по дело Marks & Spencer, С-446/03, Обединеното кралство внася изменения и допълнения в законодателството си относно начина, по който загубите на някои от членовете на група от дружества могат да бъдат прехвърлени и използвани от друг неин член с цел намаляване на данъчните му задължения (правила относно данъчните облекчения на групи). Разпоредбите относно загубите на чуждестранните дружества понастоящем се съдържат в член 5 от Закона за корпоративното данъчно облагане от 2010 г.

Съгласно действащото законодателство на Обединеното кралство група от дружества има право да приспадне загубите на свой член, който е чуждестранно дружество, само при условие че последното няма възможност да ползва данъчни облекчения в държавата по установяването си. С оглед възможността за ползване на данъчни облекчения за в бъдеще законодателството на Обединеното кралство на практика прави невъзможно да се

докаже, че посоченото условие е изпълнено, тъй като това трябва да бъде направено „непосредствено след приключването“ на данъчната година, през която е претърпяна загубата. Това условие е практически невъзможно да се изпълни. Законодателството следователно напълно препятства възможността за ползване на данъчни облекчения за загуби на чуждестранни дъщерни дружества, което е в противоречие със свободата за установяване съгласно тълкуването ѝ в Решение по дело Marks & Spencer, C-446/03.

Второ, новите правила относно данъчните облекчения на групи се прилагат само по отношение на загубите в други държави, претърпени след влизането им в сила, тоест след 1 април 2006 г. Това ограничаване на действието им във времето (означаващо изключване от предвидените от закона данъчни облекчения на загубите отпреди тази дата) противоречи на свободата на установяване.

Жалба, подадена на 9 април 2013 г. от Axitea SpA, понастоящем La Vigile San Marco SpA срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 22 януари 2013 г. по дело T-262/00, La Vigile San Marco SpA/Европейска комисия

(Дело C-174/13 P)

(2013/C 207/05)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Axitea SpA, понастоящем La Vigile San Marco SpA (представители: A. Vianello, A. Bortoluzzi и A. Veronese, avvocati)

Други страни в производството: Италианска република, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени и/или измени Определение на Общия съд (четвърти състав), постановено по дело T-262/00, и да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на твърденията си жалбоподателите се позовават на грешки при прилагане на правото във връзка с принципите, изведени от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“, от една страна, относно задължението за мотивиране на решенията на Комисията в областта на държавните помощи, а от друга страна, във връзка с разпределянето на тежестта на доказване по отношение на предпоставките съгласно член 107, параграф 1 ДФЕС.

С определението, предмет на настоящата жалба, Общият съд не се съобразил с положенията, приети от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“ от 9 юни 2011 г., с което се утвърждава, че решението на Комисията „трябва да съдържа всички съществени данни, за да бъде приведено в действие от националните органи“. Макар обаче в решението да липсвали основните елементи за неговото привеждане в действие от нацио-

налните органи, Общият съд не установил никакви недостатъци в метода, възприет от Комисията в оспорваното решение, в резултат от което била налице грешка при прилагане на правото.

Въз основа на принципите, установени от Съда с Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“, при възстановяването държавата членка, а не следователно отделният получател, трябва във всеки случай поотделно да докаже наличието на предпоставките по член 107, параграф 1 ДФЕС. В настоящия случай обаче в оспорваното решение Комисията пропуснала да изясни „подробните правила“ за извършване на такава проверка; следователно, тъй като не разполага с основните елементи, за да докаже при възстановяването дали предоставените предимства представляват държавни помощи за получателите, Италианската република — със Закон № 228 от 24 декември 2012 г. (член 1, параграфи 351 и сл.), решила да прехвърли тежестта на доказване, противно на установеното в общностната съдебна практика. Според италианския законодател не държавата, а отделните предприятия — получатели на предоставените под формата на облекчения помощи, следвало да докажат, че въпросните предимства не нарушават конкуренцията, нито пък засягат търговията между държавите членки; в противен случай се презумира, че предоставеното предимство е годно да наруши конкуренцията и да засегне общностната търговия. Всичко това било в очевиден контраст с принципите, възприети от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“.

Жалба, подадена на 9 април 2013 г. от Marek Marszałkowski срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 4 февруари 2013 г. по дело T-159/11 — Marszałkowski/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

(Дело C-177/13 P)

(2013/C 207/06)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Marek Marszałkowski (представител: C. Sadkowski, radca prawny)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Искания на жалбоподателя

— да се отмени изцяло обжалваното решение на Общия съд, да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 11 януари 2011 г. (преписка R 760/2010-4), СХВП да бъде задължена да регистрира заявената от жалбоподателя марка „Marko Walichnowy“ за посочените в жалбата стоки, а другата страна в производството по обжалване да бъде осъдена да заплати съдебните разноски по настоящото производство и по производството пред Общия съд,

— при условията на евентуалност, да се отмени изцяло обжалваното решение на Общия съд и делото да се върне на Общия съд за ново разглеждане в съответствие с член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че Общият съд се е произнесъл в нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 и член 48, параграф 2 от процедурния си правилник.

Що се отнася до нарушението на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, жалбоподателят твърди, че решението на Общия съд:

— е неправилно, доколкото Общият съд не е приложил правилните критерии за преценка дали стоките, за които са заявени конфликтните марки, са сходни,

— е неправилно поради нарушение на член 8, параграф 1, буква б), доколкото е констатирано сходство на конфликтните марки,

— е неправилно, доколкото е констатирано, че думата „MARKO“ е доминиращият елемент в знака „Walichnowy Marko“,

— е неправилно, доколкото не е определен кръгът на съответните потребители, по отношение на които има вероятност от объркване, и доколкото е прието, че тази вероятност е налице за средния полски потребител,

— е неправилно, доколкото не е съобразена репутацията на марката „Walichnowy Marko“ и не е взет предвид фактът, че марката се ползва с приоритет на полска територия още от 1995 г.,

— е неправилно, доколкото не е съобразена степента на внимание, с която средният потребител подхожда към стоките, обозначаващи с конфликтните марки, и не е преценено дали тази степен на внимание не би могла да намали вероятността от объркване.

Що се отнася до нарушението на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд, жалбоподателят твърди неправилност на констатацията на Общия съд в точка 26 от обжалваното решение, съгласно която твърдението на жалбоподателя, че заявената марка е регистрирана в Полша от 1995 г., е изложено за първи път едва в съдебното заседание.

Жалба, подадена на 12 април 2013 г. от Vetrai 28 srl, понастоящем Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl и др. срещу определения, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 29 януари 2013 г. по дело T-272/00, Barbini и др./Европейска комисия

(Дело C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Vetrai 28 srl, понастоящем Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl и др. (представители: A. Vianello, A. Bortoluzzi и A. Veronese, avvocati)

Други страни в производството: Alfredo Barbini srl и др., Италианска република, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени и/или измени Определението на Общия съд (четвърти състав), постановено по дело T-272/00, и да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на твърденията си жалбоподателите се позовават на грешки при прилагане на правото във връзка с принципите, изведени от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“, от една страна, относно задължението за мотивиране на решенията на Комисията в областта на държавните помощи, а от друга страна, във връзка с разпределянето на тежестта на доказване по отношение на предпоставките съгласно член 107, параграф 1 ДФЕС.

С определения, предмет на настоящата жалба, Общият съд не се съобразил с положенията, приети от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“ от 9 юни 2011 г., с което се утвърждава, че решението на Комисията „трябва да съдържа всички съществени данни, за да бъде приведено в действие от националните органи“. Макар обаче в решението да липсвали основните елементи за неговото привеждане в действие от националните органи, Общият съд не установил никакви недостатъци в метода, възприет от Комисията в оспорваното решение, в резултат от което била налице грешка при прилагане на правото.

Въз основа на принципите, установени от Съда с Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“, при възстановяването държавата членка, а не следователно отделният получател, трябва във всеки случай поотделно да докаже наличието на предпоставките по член 107, параграф 1 ДФЕС. В настоящия случай обаче в оспорваното решение Комисията пропуснала

да изясни „подробните правила“ за извършване на такава проверка; следователно, тъй като не разполага с основните елементи, за да докаже при възстановяването дали предоставените предимства представляват държавни помощи за получателите, Италианската република — със Закон № 228 от 24 декември 2012 г. (член 1, параграф 351 и сл.), решила да прехвърли тежестта на доказване, противно на установеното в общностната съдебна практика. Според италианския законодател не държавата, а отделните предприятия — получатели на предоставените под формата на облекчения помощи, следвало да докажат, че въпросните предимства не нарушават конкуренцията, нито пък засягат търговията между държавите членки; в противен случай се презумира, че предоставеното предимство е годно да наруши конкуренцията и да засегне общностната търговия. Всичко това било в очевиден контраст с принципите, възприети от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“.

Преюдициално запитване, отправено от Commissione tributaria provinciale di Latina (Италия) на 12 април 2013 г. — Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA и Agenzia delle Entrate

(Дело C-181/13)

(2013/C 207/08)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria provinciale di Latina

Страни в главното производство

Жалбоподател: Francesco Acanfora

Отговорник: Equitalia Sud SpA — Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate — Ufficio di Latina

Преюдициален въпрос

Представява ли държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС, несъвместима с единния пазар на възнаграденията за събиране на вземания и с правото на Съюза, възнаградението („agio“) от 9 % за събиране на вземания [установено в член 17 от Законодателен декрет № 112/1999, преди въведените изменения]?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 12 април 2013 г. — Anonima Petroli Italiana SpA (API)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Дело C-184/13)

(2013/C 207/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Отговорници: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициални въпроси

1. Защитата на свободата на конкуренцията, свободното движение на предприятията, свободата на установяване и на предоставяне на услуги (съгласно член 4, параграф 3 ДЕС, член 101 ДФЕС, членове 49, 56 и 96 ДФЕС) съвместима ли е и в каква степен с националните разпоредби на държавите членки на Съюза, предвиждащи минимални експлоатационни разходи в сектора на автомобилния транспорт, които предполагат наложено откън определяне на съставен елемент от възнаградението на услугата и следователно на договорната цена?
2. Основателни ли са и при какви условия ограниченията на посочените принципи от съображения за гарантиране на обществения интерес за безопасност на движението по пътищата и и тази цел може ли да обоснове определянето на минимални експлоатационни разходи съгласно предвиденото в уредбата, съдържаща се в член 83а от Законодателен декрет № 112/2008, изменен и допълнен?
3. В този контекст определянето на минимални експлоатационни разходи може ли да бъде предоставено на доброволното договаряне между съответните категории оператори и, евентуално, на органи, чийто състав се характеризира със засилено присъствие на представители на частните икономически оператори от сектора при липсата на предварително определени критерии на законодателно равнище?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 12 април 2013 г. — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti и др.

(Дело C-185/13)

(2013/C 207/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori, ANCD Associazione Nazionale Cooperative Dettaglianti, Sviluppo Discount SpA, Centrale Adriatica Soc coop, Coop Consorzio Nord Ovest Società Consortile arl, Coop Italia Consorzio Nazionale non Alimentari Società Cooperativa, Coop Centro Italia Società Cooperativa, Tirreno Logistica srl, Unicoop Firenze Società Cooperativa, CONAD — Consorzio Nazionale Dettaglianti — Soc. Coop., Conad Centro Nord Soc. Coop, Commercianti Indipendenti Associati Soc. Coop, Conad del Tirreno Soc. Coop, Pac2000A Soc. Coop, Conad Adriatico Soc. Coop, Conad Sicilia Soc. Coop, Sicilconad Mercurio Soc. Coop

Ответници: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico, Consulta generale per l'autotrasporto e la logistica, Osservatorio sulle attività di autotrasporto, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato -Antitrust

Преюдициални въпроси

1. Защитата на свободата на конкуренцията, свободното движение на предприятията, свободата на установяване и на предоставяне на услуги (съгласно член 4, параграф 3 ДЕС, член 101 ДФЕС, членове 49, 56 и 96 ДФЕС) съвместима ли е и в каква степен с националните разпоредби на държавите членки на Съюза, предвиждащи минимални експлоатационни разходи в сектора на автомобилния транспорт, които предполагат наложено откън определяне на съставен елемент от възнаграждението на услугата и следователно на договорната цена?
2. Основателни ли са и при какви условия ограниченията на посочените принципи от съображения за гарантиране на обществен интерес за безопасност на движението по пътищата и и тази цел може ли да обоснове определянето на минимални експлоатационни разходи съгласно предвиденото в уредбата, съдържаща се в член 83а от Законодателен декрет № 112/2008, изменен и допълнен?
3. В този контекст определянето на минимални експлоатационни разходи може ли да бъде предоставено на доброволното договаряне между съответните категории оператори и, евентуално, на органи, чийто състав се характеризира със засилено присъствие на представители на частните икономически оператори от сектора при липсата на предварително определени критерии на законодателно равнище?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Италия) на 12 април 2013 г. — Air Liquide Italia Spa и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Дело C-186/13)

(2013/C 207/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Air Liquide Italia Spa и др.

Ответници: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициални въпроси

1. Защитата на свободата на конкуренцията, свободното движение на предприятията, свободата на установяване и

на предоставяне на услуги (съгласно член 4, параграф 3 ДЕС, член 101 ДФЕС, членове 49, 56 и 96 ДФЕС) съвместима ли е и в каква степен с националните разпоредби на държавите членки на Съюза, предвиждащи минимални експлоатационни разходи в сектора на автомобилния транспорт, които предполагат наложено откън определяне на съставен елемент от възнаграждението на услугата и следователно на договорната цена?

2. Основателни ли са и при какви условия ограниченията на посочените принципи от съображения за гарантиране на обществен интерес за безопасност на движението по пътищата и и тази цел може ли да обоснове определянето на минимални експлоатационни разходи съгласно предвиденото в уредбата, съдържаща се в член 83а от Законодателен декрет № 112/2008, изменен и допълнен?
3. В този контекст определянето на минимални експлоатационни разходи може ли да бъде предоставено на доброволното договаряне между съответните категории оператори и, евентуално, на органи, чийто състав се характеризира със засилено присъствие на представители на частните икономически оператори от сектора при липсата на предварително определени критерии на законодателно равнище?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Италия) на 12 април 2013 г. — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti и др.

(Дело C-187/13)

(2013/C 207/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) и др.

Ответници: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti и др.

Преюдициални въпроси

1. Защитата на свободата на конкуренцията, свободното движение на предприятията, свободата на установяване и на предоставяне на услуги (съгласно член 4, параграф 3 ДЕС, член 101 ДФЕС, членове 49, 56 и 96 ДФЕС) съвместима ли е и в каква степен с националните разпоредби на държавите членки на Съюза, предвиждащи минимални експлоатационни разходи в сектора на автомобилния транспорт, които предполагат наложено откън определяне на съставен елемент от възнаграждението на услугата и следователно на договорната цена?

2. Основателни ли са и при какви условия ограниченията на посочените принципи от съображения за гарантиране на обществения интерес за безопасност на движението по пътищата и и тази цел може ли да обоснове определянето на минимални експлоатационни разходи съгласно предвиденото в уредбата, съдържаща се в член 83а от Законодателен декрет № 112/2008, изменен и допълнен?
3. В този контекст определянето на минимални експлоатационни разходи може ли да бъде предоставено на доброволното договаряне между съответните категории оператори и, евентуално, на органи, чийто състав се характеризира със засилено присъствие на представители на частните икономически оператори от сектора при липсата на предварително определени критерии на законодателно равнище?

Жалба, подадена на 15 април 2013 г. от Confindustria Venezia, понастоящем Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) и др. срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 29 януари 2013 г. по дело T-273/13, Unindustria и др./ Европейска комисия

(Дело C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Confindustria Venezia, понастоящем Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) и др. (представители: A. Vianello, A. Bortoluzzi и A. Veronese, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenale Venezia SpA, Италианска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени и/или измени Определението на Общия съд (четвърти състав), постановено по дело T-273/00, и да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на твърденията си жалбоподателите се позовават на грешки при прилагане на правото във връзка с принципите, изведени от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“, от една страна, относно задължението за мотивиране на решенията на Комисията в областта на държавните помощи, а от друга страна, във връзка с разпределянето на тежестта на доказване по отношение на предпоставките съгласно член 107, параграф 1 ДФЕС.

С определението, предмет на настоящата жалба, Общият съд не се съобразил с положенията, приети от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“ от 9 юни 2011 г., с което се

утвърждава, че решението на Комисията „трябва да съдържа всички съществени данни, за да бъде приведено в действие от националните органи“. Макар обаче в решението да липсвали основните елементи за неговото привеждане в действие от националните органи, Общият съд не установил никакви недостатъци в метода, възприет от Комисията в оспорваното решение, в резултат от което била налице грешка при прилагане на правото.

Въз основа на принципите, установени от Съда с Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“, при възстановяването държавата членка, а не следователно отделният получател, трябва във всеки случай поотделно да докаже наличието на предпоставките по член 107, параграф 1 ДФЕС. В настоящия случай обаче в оспорваното решение Комисията пропуснала да изясни „подробните правила“ за извършване на такава проверка; следователно, тъй като не разполага с основните елементи, за да докаже при възстановяването дали предоставените предимства представляват държавни помощи за получателите, Италианската република — със Закон № 228 от 24 декември 2012 г. (член 1, параграфи 351 и сл.), решила да прехвърли тежестта на доказване, противно на установеното в общностната съдебна практика. Според италианския законодател не държавата, а отделните предприятия — получатели на предоставените под формата на облекчения помощи, следвало да докажат, че въпросните предимства не нарушават конкуренцията, нито пък засягат търговията между държавите членки; в противен случай се презумира, че предоставеното предимство е годно да наруши конкуренцията и да засегне общностната търговия. Всичко това било в очевиден контраст с принципите, възприети от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 15 април 2013 г. — Esso Italiana srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Дело C-194/13)

(2013/C 207/14)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Esso Italiana srl

Ответници: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициални въпроси

1. Защитата на свободата на конкуренцията, свободното движение на предприятията, свободата на установяване и

на предоставяне на услуги (съгласно член 4, параграф 3 ДЕС, член 101 ДФЕС, членове 49, 56 и 96 ДФЕС) съвместима ли е и в каква степен с националните разпоредби на държавите членки на Съюза, предвиждащи минимални експлоатационни разходи в сектора на автомобилния транспорт, които предполагат наложено откън определяне на съставен елемент от възнаграждението на услугата и следователно на договорната цена?

2. Основателни ли са и при какви условия ограниченията на посочените принципи от съображения за гарантиране на обществен интерес за безопасност на движението по пътищата и и тази цел може ли да обоснове определянето на минимални експлоатационни разходи съгласно предвиденото в уредбата, съдържаща се в член 83а от Законодателен декрет № 112/2008, изменен и допълнен?
3. В този контекст определянето на минимални експлоатационни разходи може ли да бъде предоставено на доброволното договаряне между съответните категории оператори и, евентуално, на органи, чийто състав се характеризира със засилено присъствие на представители на частните икономически оператори от сектора при липсата на предварително определени критерии на законодателно равнище?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 15 април 2013 г. — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Дело C-195/13)

(2013/C 207/15)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) и др.

Ответници: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициални въпроси

1. Защитата на свободата на конкуренцията, свободното движение на предприятията, свободата на установяване и на предоставяне на услуги (съгласно член 4, параграф 3 ДЕС, член 101 ДФЕС, членове 49, 56 и 96 ДФЕС) съвместима ли е и в каква степен с националните разпоредби на държавите членки на Съюза, предвиждащи минимални експлоатационни разходи в сектора на автомобилния

транспорт, които предполагат наложено откън определяне на съставен елемент от възнаграждението на услугата и следователно на договорната цена?

2. Основателни ли са и при какви условия ограниченията на посочените принципи от съображения за гарантиране на обществен интерес за безопасност на движението по пътищата и и тази цел може ли да обоснове определянето на минимални експлоатационни разходи съгласно предвиденото в уредбата, съдържаща се в член 83а от Законодателен декрет № 112/2008, изменен и допълнен?
3. В този контекст определянето на минимални експлоатационни разходи може ли да бъде предоставено на доброволното договаряне между съответните категории оператори и, евентуално, на органи, чийто състав се характеризира със засилено присъствие на представители на частните икономически оператори от сектора при липсата на предварително определени критерии на законодателно равнище?

Иск, предявен на 16 април 2013 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-196/13)

(2013/C 207/16)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Alcover San Pedro и D. Recchia)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички необходими мерки, за да изпълни Решение на Съда на Европейските общности от 26 април 2007 г. по дело C-135/05, в което се установява, че Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 4, 8 и 9 от Директива 75/442⁽¹⁾, изменена с Директива 91/156/ЕИО⁽²⁾, по член 2, параграф 1 от Директива 91/689/ЕИО⁽³⁾ на Съвета от 12 декември 1991 година относно опасните отпадъци и по член 14, букви а)—в) от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци⁽⁴⁾, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС;

— да се разпореди на Италианската република да заплаща на Комисията периодична имуществена санкция в размер на 256 819,2 EUR дневно за всеки ден забава на изпълнението на решение по дело C-135/05 от деня на постановяване на настоящото съдебно решение до деня на изпълнението на решение по дело C-135/05;

— да се разпреди на Италианската република да заплати еднократно на Комисията сума, чиито размер е резултат от умножаването на сума в размер на 28 089,6 EUR дневно по броя на дните, през които продължава нарушението, считано от деня на постановяването на съдебното решение по дело C-135/05 до датата на постановяването на решението по настоящото дело,

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Във връзка с нарушението на членове 4, 8 и 9 от Директива 75/442/ЕИО, изменена с Директива 91/156/ЕИО, и на член 2, параграф 1 от Директива 91/689/ЕИО относно опасните отпадъци, въз основа на предоставената от италианските органи информация на територията на Италия все още съществували най-малко 218 незаконни депа за отпадъци, разпръснати във всички региони в Италия. Поради неправомерния си характер, 218-те незаконни депа не са в съответствие с посочените по-горе разпоредби.

Във връзка с нарушението на член 14, букви а)—в) от Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци, въз основа на предоставените от италианските органи информация съществували още 5 депа, за които не били представени или одобрени съответните планове за подобряване на условията в тях, но които въпреки това не били затворени от компетентните органи в нарушение на предвиденото в посочената по-горе разпоредба.

Предлаганата санкция (периодична имуществена санкция за всеки ден забава и еднократно платима сума) била пропорционална на тежестта и продължителността на нарушението, като се вземе предвид и необходимостта да се гарантира възпиращото действие на санкцията.

(1) Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 година относно отпадъците (ОВ L 194, стр. 39).

(2) Директива 91/156/ЕИО на Съвета от 18 март 1991 година за изменение на Директива 75/442/ЕИО относно отпадъците (ОВ L 78, стр. 32).

(3) Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година относно опасните отпадъци (ОВ L 377, стр. 20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 91).

(4) Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци (ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Италия) на 18 април 2013 г. — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Дело C-206/13)

(2013/C 207/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cruciano Siragusa

Отговорник: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Преюдициален въпрос

Допускат ли член 17 от Хартата на основните права на ЕС и принципът на пропорционалност като общ принцип на правото на ЕС прилагането на национална нормативна уредба като член 167, параграф 4, буква а) от Decreto legislativo № 42 от 2004 г., която изключва възможността за последващо издаване на разрешение, изисквано на основание опазването на ландшафта, за всички дейности на човека, които водят до увеличаване на площите и обема, независимо от конкретното установяване на съвместимостта на тези дейности с ценностите по опазването на ландшафта на конкретно засегната местност?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Италия) на 15 април 2013 г. — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Дело C-208/13)

(2013/C 207/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Отговорници: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициални въпроси

1. Защитата на свободата на конкуренцията, свободното движение на предприятията, свободата на установяване и на предоставяне на услуги (съгласно член 4, параграф 3 ДЕС, член 101 ДФЕС, членове 49, 56 и 96 ДФЕС) съвместима ли е и в каква степен с националните разпоредби на държавите членки на Съюза, предвиждащи минимални експлоатационни разходи в сектора на автомобилния транспорт, които предполагат наложено откън определяне на съставен елемент от възнаграждението на услугата и следователно на договорната цена?

2. Основателни ли са и при какви условия ограниченията на посочените принципи от съображения за гарантиране на обществен интерес за безопасност на движението по пътищата и и тази цел може ли да обоснове определянето на минимални експлоатационни разходи съгласно предвиденото в уредбата, съдържаща се в член 83а от Законодателен декрет № 112/2008, изменен и допълнен?
3. В този контекст определянето на минимални експлоатационни разходи може ли да бъде предоставено на доброволното договаряне между съответните категории оператори и, евентуално, на органи, чийто състав се характеризира със засилено присъствие на представители на частните икономически оператори от сектора при липсата на предварително определени критерии на законодателно равнище?

Преюдициално запитване, отправено от Nejvyšší správní soud (Чешка република) на 19 април 2013 г. — František Ryněš/Úřad pro ochranu osobních údajů

(Дело C-212/13)

(2013/C 207/19)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Ищец: František Ryněš

Ответник: Úřad pro ochranu osobních údajů

Преюдициален въпрос

Може ли използването на система за видеонаблюдение, разположена в семейното жилище за защита на собствеността, здравето и живота на собствениците му, да се окачестви като обработване на лични данни „от физическо лице в хода на предимно лични или домашни занимания“ по смисъла на член 3, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО⁽¹⁾, въпреки че системата за наблюдение покрива и обществени места?

⁽¹⁾ ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10.

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 23 април 2013 г. — Impresa Pizzarotti & C. Spa/Comune di Bari

(Дело C-213/13)

(2013/C 207/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Ищец: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Ответник: Comune di Bari

Преюдициални въпроси

1. Равнозначен ли е на обществена поръчка за строителство, макар и с някои характеристики на договор за наем, договор за наем на бъдеща вещ, който трябва да се сключи в последната предложена форма — обещание за поемане на задължение за отдаване под наем, така че този договор да не попада сред договорите, които член 16 от Директива 2004/18/ЕО⁽¹⁾ изключва от приложното поле на правната уредба на обществените поръчки?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли национална юрисдикция, и по-специално настоящата запитваща юрисдикция, да лиши от правен ефект силата на пресъдено нещо на решение, постановено по разглеждания и описан в настоящото определение случай, доколкото това решение допуска да възникне правно положение, което противоречи на общностното право в областта на обществените поръчки, и подлежи ли на изпълнение решение със сила на пресъдено нещо, което противоречи на общностното право?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Trento (Италия) на 25 април 2013 г. — Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia

(Дело C-221/13)

(2013/C 207/21)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Trento

Страни в главното производство

Жалбоподател: Teresa Mascellani

Ответник: Ministero della Giustizia

Преюдициални въпроси

1. Дали клауза 5, точка 2 от споразумението, реципирано с Директива 97/81/ЕО⁽¹⁾ (което предвижда, че „отказът на работник да премине от работа на пълно работно време към работа на непълно работно време или обратно сам по себе си не представлява основателна причина за прекратяване на трудовото правоотношение, без да се засяга прекратяването в съответствие с националното законодателство, колективните трудови договори и практиката, по други причини, които могат да възникнат от оперативните изисквания в съответното учреждение“), трябва да се

тълкува в смисъл, че не допуска националните законодателства на държавите членки да предвиждат възможност за работодателя да разпореда преобразуване на трудовото правоотношение на непълно работно време в трудово правоотношение на пълно работно време дори против волята на работника.

2. Дали посочената директива допуска национална норма като член 16 от италианския Закон № 183 от 4 ноември 2010 г. да предвижда възможност за работодателя да разпореда преобразуване на трудовото правоотношение на непълно работно време в трудово правоотношение на пълно работно време дори против волята на работника.

(¹) Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 14, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 35).

Преюдициално запитване, отправено от Teleklagenævnet (Дания) на 25 април 2013 г. — TDC A/S/Erhvervsstyrelsen

(Дело C-222/13)

(2013/C 207/22)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Teleklagenævnet

Страни в главното производство

Жалбоподател: TDC A/S

Отговорник: Erhvervsstyrelsen

Преюдициални въпроси

1. Изключва ли Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за универсалната услуга“) (¹), включително член 32 от нея възможността дадена държава членка да установи правила, които да не позволяват на предприятия да претендират от тази държава членка на самостоятелно основание възстановяване на нетните разходи за предоставяне на допълнителни задължителни услуги, попадащи в обхвата на глава II от тази директива, при положение че печалба, реализирана от предприятието при предоставянето на други услуги в обхвата на задължението на предприятието за предоставяне на универсална услуга по глава II от тази директива, надвишава загубите във връзка с предоставянето на допълнителните задължителни услуги?
2. Изключва ли Директивата за универсалната услуга възможността дадена държава членка да установи правила, които да позволяват на предприятията да претендират от тази държава

членка възстановяване на нетните разходи за предоставяне на допълнителни задължителни услуги, които не попадат в обхвата на глава II от тази директива единствено когато размерът на разходите представлява необоснована тежест за предприятията?

3. При отрицателен отговор на въпрос 2, държавата членка може ли да прецени, че не е налице необоснована тежест при предоставянето на допълнителни задължителни услуги, които не попадат в обхвата на глава II от тази директива ако като цяло предприятието е реализирало печалба от предоставянето на тези услуги, при положение че същото предприятие е носител на задължението за предоставяне на универсална услуга, включително за предоставяне на услуги, които предприятието би предоставяло дори и ако не беше носител на задължението за предоставяне на универсална услуга?
4. Изключва ли Директивата за универсалната услуга възможността дадена държава членка да установи правила, съгласно които нетните разходи на определеното предприятие, които са във връзка с предоставянето на универсална услуга в съответствие с глава II от тази директива, следва да се изчисляват въз основа на целия приход и разходите във връзка с предоставянето на въпросната услуга, включително онези приходи и разходи, които би реализирало предприятието дори и ако не беше носител на задължението за предоставяне на универсална услуга?
5. За отговора на въпроси 1—4 от значение ли е обстоятелството, че се изисква да бъдат предоставяни допълнителни задължителни услуги в Гренландия, която съгласно приложение II към ДФЕС е отвъдморска територия, а датските органи възлагат съответното задължение на установено в Дания дружество, което не развива друга дейност в Гренландия?
6. От какво значение за отговорите на въпроси 1—5 са: член 107, параграф 1, ДФЕС член 108, параграф 3 ДФЕС и Решение на Комисията от 20 ноември 2011 г. относно прилагането на член 106, параграф 2 ДФЕС за държавна помощ във вид на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес (²)?
7. От какво значение за отговорите на въпроси 1—5 е принципът за минимално нарушаване на конкуренцията, установен по-специално в член 1, параграф 2, член 3, параграф 2 и съображения 4, 18, 23 и 26 от Директивата за универсалната услуга и част Б от приложение IV към същата?
8. В случай че разпоредбите на Директивата за универсалната услуга не допускат национални режими, като посочените във въпроси 1, 2 и 4, имат ли непосредствено действие тези разпоредби или предвидените в тях пречки?

(¹) ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213.

(²) ОВ L 7, 2012 г., стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal di Cagliari (Италия) на 26 април 2013 г. — Наказателно производство срещу Sergio Alfonso Lorrai

(Дело C-224/13)

(2013/C 207/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunal di Cagliari

Страна в главното производство

Sergio Alfonso Lorrai

Преюдициални въпроси

1. Тълкуването на член 6 от Европейската конвенция за правата на човека и член 47, параграф втори от Хартата за основните права на Европейския съюз допуска ли прилагането на членове 70, 71 и 72 от Наказателно-процесуалния кодекс, доколкото след установяването на неспособността на обвиняемия да участва съзнателно в производството поради необратимо заболяване, неподлежащо на подобряване, тези разпоредби предвиждат спиране на производството за неопределен срок, като освен това болният се подлага на периодични контролни прегледи от експерти?
2. Тълкуването на член 6 от Европейската конвенция за правата на човека и член 47, параграф втори от Хартата за основните права на Европейския съюз допуска ли прилагането на член 159, параграф първи, алинея 3 от НПК, доколкото тази разпоредба предвижда спиране на давността за неопределено време (продължавано всяко шестмесечие по смисъла на член 72 НПК), когато обвиняемият е неспособен да участва съзнателно в производството поради необратимо заболяване, неподлежащо на подобряване?

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Белгия) на 29 април 2013 г. — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix/Région wallonne

(Дело C-225/13)

(2013/C 207/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Отговорник: Région wallonne

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 7 от Директива 75/442/ЕИО относно отпадъците⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че може да се определи като план за управление на отпадъците нормативна разпоредба, според която, като изключение от правилото, че освен за местата, предвидени в плана за управление на отпадъците, не може да бъде издадено разрешение за нито един център за техническо зариване на отпадъците, за центровете за техническо зариване на отпадъците, за които преди влизането в сила на този план за управление на отпадъците е издадено разрешение, след влизане в сила на този план, може да се издадат нови разрешения за парцелите, за които се отнася разрешението, издадено преди влизането в сила на плана за управление на отпадъци?
2. Може ли член 2, буква а) от Директива 2001/42/ЕО относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че включва в понятието за план и програма нормативна разпоредба, според която, като изключение от правилото, че освен за местата, предвидени в плана за управление на отпадъците, който се изисква по член 7 от Директива 75/442/ЕИО относно отпадъците, не може да бъде издадено разрешение за нито един център за техническо зариване на отпадъците, за центровете за техническо зариване на отпадъците, за които преди влизането в сила на този план за управление на отпадъците е издадено разрешение, след влизане в сила на този план, може да се издаде ново разрешение за парцелите, за които се отнася разрешението, издадено преди влизането в сила на плана за управление на отпадъци?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, отговаря ли член 70, алинея 2 от Указа от 27 юни 1996 г. относно отпадъците, изменен с Указа от 16 октомври 2003 г., на предписаните с Директива 2001/42/ЕО изисквания за оценка на последиците?

⁽¹⁾ Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 година относно отпадъците (ОВ L0194, стр. 39).

⁽²⁾ Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Albergo Quattro Fontane Snc срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Albergo Quattro Fontane Snc (представители: A. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Comitato „Venezia vuole vivere“, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
 - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,
 - при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво предимство на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Hotel Gabrielli srl, понастоящем Hotel Gabrielli Sandwirth SpA срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Hotel Gabrielli srl, понастоящем Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (представители: A. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
 - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,

— при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво предимство на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпоредбата за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от GE.AL.VE. Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-229/13 P)

(2013/C 207/27)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: GE.AL.VE. Srl (представители: А. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя(жалбоподателите)

— да се отмени обжалваното определение на Общия съд,

— да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:

— да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,

— при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво предимство на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Metropolitan SpA, понастоящем Metropolitan srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-230/13 P)

(2013/C 207/28)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Metropolitan SpA, понастоящем Metropolitan srl (представители: A. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
 - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,
 - при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво предимство на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Hotel Concordia srl, понастоящем Hotel Concordia Snc срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-231/13 P)

(2013/C 207/29)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Hotel Concordia srl, понастоящем Hotel Concordia Snc (представители: A. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното определение на Общия съд,

— да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:

— да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киопджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,

— при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво предимство на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от SPLIA срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-232/13 P)

(2013/C 207/30)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Società per l'industria alberghiera (SPLIA) (представители: A. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
 - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,
 - при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво предимство на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Principessa, в ликвидация срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-233/13 P)

(2013/С 207/31)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Principessa, в ликвидация (представители: A. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
 - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,
 - при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво преимущество на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф

2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент № 659/1999⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Albergo Saturnia Internazionale Spa срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-234/13 P)

(2013/С 207/32)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Albergo Saturnia Internazionale Spa (представители: A. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
 - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,
 - при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво предимство на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

(¹) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Savoia e Jolanda Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-235/13 P)

(2013/C 207/33)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Savoia e Jolanda Srl (представители: A. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
 - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,
 - при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво преимущество на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент № 659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Biasutti Hotels srl, понастоящем Hotels Biasutti Snc срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-236/13 P)

(2013/C 207/34)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Biasutti Hotels srl, понастоящем Hotels Biasutti Snc (представители: A. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното определение на Общия съд,

— да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:

— да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,

— при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво преимущество на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Ge.A.P. Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergò Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-237/13 P)

(2013/C 207/35)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Ge.A.P. Srl (представители: А. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
 - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,
 - при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво преимущество на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Rialto Inn Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-238/13 P)

(2013/C 207/36)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Rialto Inn Srl (представители: А. Bianchini и F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Comitato „Venezia vuole vivere“, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
 - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,
 - при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво предимство на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. от Bonveschiati Srl срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Bonveschiati Srl (представители: A. Bianchini e F. Busetto, avvocati)

Други страни в производството: Comitato „Venezia vuole vivere“, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение на Общия съд,
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания и в резултат от това:
 - да се отмени, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това, Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощ в полза на предприятията на територията на Венеция и Киоджа, предвидени със Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски,
 - при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение, доколкото установява задължение за връщане на предоставените намаления, ведно с лихвите за посочените в решенето периоди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи и по двете съдебни производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните девет основания:

Първо основание: определението е неправилно, тъй като не приема, че разглежданите мерки не предоставят никакво предимство на техните бенефициери, предвид компенсационния им характер.

Второ основание: определението е неправилно, тъй като изключва или във всички случаи оценява способността на разглежданите мерки да засегнат конкуренцията и търговията между държавите членки.

Трето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф

2, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС) и по член 87, параграф 3, буква б) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС).

Четвърто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС).

Пето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогациите по член 87, параграф 3, букви г) и д) ЕО (понастоящем член 107, параграф 3, букви г) и д) ДФЕС).

Шесто основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС).

Седмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва наличието на помощ и по този начин нарушава член 88, параграф 3 ЕО (понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС) и член 15 от Регламент №659/1999 ⁽¹⁾.

Осмо основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на разпореждането за връщане.

Девето основание: определението е неправилно, тъй като изключва приложимостта на член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 по отношение на прилагането на лихви.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1 стр. 41).

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 29 април 2013 г. — Commerz Nederland NV/Havenbedrijf Rotterdam NV

(Дело C-242/13)

(2013/C 207/38)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Подател на касационната жалба: Commerz Nederland NV

Ответник по касационната жалба: Havenbedrijf Rotterdam NV

Преюдициални въпроси

1. По необходимост ли следва да се изключи възможността предоставянето на гаранции от страна на дадено публично предприятие да бъде вменено в отговорност на определени публични органи — което е нужно с оглед на квалификацията като държавна помощ по смисъла на членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС — при условие че съответната гаранция, какъвто е настоящият случай, е предоставена от (единствения) изпълнителен директор на публичното предприятие, който, въпреки че от частноправна гледна точка е разполагал с подобно правомощие, е действал самovolно, умишлено е държал в тайна предоставянето на тези гаранции и е нарушил разпоредбите на учредителния акт на публичното предприятие, тъй като не е поискал одобрението на надзорния съвет, и освен това следва да се приеме, че съответният публичноправен административен орган (в конкретния случай общината) не е искал да се предоставя съответната гаранция?
2. Ако възможността за ангажиране на отговорността на публичните органи не се изключва по необходимост, тези обстоятелства остават ли без значение за отговора на въпроса дали предоставянето на дадена гаранция може да бъде вменено в отговорност на съответните публични органи, или сезираната юрисдикция следва да пристъпи към преценка на останалите признаци в подкрепа, съответно срещу ангажирането на отговорността на тези публични органи?

Жалба, подадена на 2 май 2013 г. от Manutencoop Soc. coop., понастоящем Manutencoop Soc. coop. arl и Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl срещу определението, постановено Общия съд (четвърти състав) на 20 февруари 2013 г. по съединени дела T-278/00, T-280/00, T-282/00, T-286/00 и T-288/00, T-295/00, Albergo Quattro Fontane и др./Комисия

(Дело C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Manutencoop Soc. coop., понастоящем Manutencoop Soc. coop. r.l. и Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l. (представители: A. Vianello, A. Bortoluzzi и A. Veronese, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия, Comitato „Venezia vuole vivere“

Искания на жалбоподателя

— да се отмени и/или измени Определение на Общия съд (четвърти състав), постановено по дела T-280/00 и T-285/00 на 20 февруари 2013 г. и нотифицирано на 25 февруари 2013 г.,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват две основания.

На първо място, определението на Общия съд било опорочено от грешка при прилагане на правото във връзка с принципите, изведени от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“ относно задължението за мотивиране на решенията на Комисията в областта на държавните помощи. По-специално Общият съд не се съобразил с мотивите на Съда, съгласно които решението на Комисията „трябва да съдържа всички съществени данни, за да бъде приведено в действие от националните органи“. Макар обаче в решението да липсвали основните елементи за неговото привеждане в действие от националните органи, Общият съд не установил никакви недостатъци в метода, възприет от Комисията в оспорваното решение, в резултат от което била налице грешка при прилагане на правото.

На второ място, определението на Общия съд било опорочено от грешка при прилагане на правото във връзка с принципите, изведени от Съда в Решение по дело Comitato „Venezia vuole vivere“ относно разпределянето на тежестта на доказване в съответствие с предпоставките по член 107, параграф 1 ДФЕС. Въз основа на установените от Съда принципи, при възстановяването държавата членка, а не следователно отделният получател, трябва във всеки случай поотделно да докаже наличието на предпоставките по член 107, параграф 1 ДФЕС. В настоящия случай обаче в оспорваното решение Комисията пропуснала да изясни „подробните правила“ за извършване на такава проверка. Следователно, тъй като не разполага с основните елементи, за да докаже при възстановяването дали предоставените предимства представляват държавни помощи за получателите, Италианската република прехвърлила тежестта на доказване, изисквайки от отделните предприятия — получатели на предоставените под формата на облекчения помощи, да докажат, че въпросните предимства не нарушават конкуренцията, нито пък засягат търговията между държавите членки; в противен случай се презумира, че предоставеното предимство е годно да наруши конкуренцията и да засегне общностната търговия.

Жалба, подадена на 7 май 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия

(Дело C-252/13)

(2013/C 207/40)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: D. Martin и M. van Beek)

Отговорник: Кралство Нидерландия

Искания на жалбоподателя

- да бъде установено, че като запазва разпоредбите от нидерландското законодателство, които са в противоречие с член 1, параграф 2, букви а) и б), член 15 и член 28, параграф 2 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) ⁽¹⁾, Кралство Нидерландия нарушава задълженията си по тази директива;
- да бъде осъдено Кралство Нидерландия да заплати съдебните разходи.

Посочени в жалбата основания и доводи

Според Комисията в нидерландското трудово законодателство не е достатъчно ясно регламентирано, че ако при завръщането им на работа след края на отпуска им поради бременност и раждане се оказва, че работничките и служителките следва да работят при по-неблагоприятни условия на труд, се нарушава забраната за недопускане на дискриминация, основана на бременност, раждане или майчинство.

Комисията смята, че тази забрана не е регламентирана достатъчно ясно единствено вследствие на правилото, че работодател, изменил едностранно трудовата функция и условията на труд съгласно трудовия договор, е в неизпълнение на задълженията си по този договор.

Комисията приема за недостатъчен довода, че ако на дадено лице е признато законното право на отпуск, това по необходимост предполага противоправност на всяко по-неблагоприятно третиране. По същия начин възможността за позоваване на общата забрана за недопускане на дискриминация и на установения в *Burgerlijk Wetboek* (нидерландския Граждански кодекс) принцип на следване на практиките на добрия работодател не представлява според Комисията достатъчно ясно и точно транспониране на съответните разпоредби от Директивата. Тези общи принципи на нидерландското законодателство не представляват достатъчно ясно транспониране на разпоредбите на Директивата.

Според Комисията ситуацията в Кралство Нидерландия не удовлетворява изискванията за прозрачност и правна сигурност, които Съдът поставя при транспонирането на директивите във вътрешното национално право.

⁽¹⁾ ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262.

Преюдициално запитване, отправено от Hof van beroep te Brussel (Белгия) на 8 май 2013 г. — Orgacom BVBA/Vlaamse Landmaatschappij

(Дело C-254/13)

(2013/C 207/41)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Brussel

Страни в главното производство

Въззивник: Orgacom BVBA

Въззиваема: Vlaamse Landmaatschappij

Преюдициални въпроси

1. Вносната такса, описана в член 21, параграф 5 от Декрета от 23 януари 1991 г. за опазване на околната среда от замърсяване с торове, се дължи само при вноса на местна територия на излишъци на животински и други торове от останалите държави членки, независимо дали тези излишъци се преработват или се разпространяват на местна територия; посочената такса, която се събира от вносителя — за разлика от таксата за произведените на местна територия излишъци на тор, която се събира от производителя — следва ли да се разглежда като такса с равностоен на вносно мито ефект по член 30 ДФЕС, въпреки че самата държава членка, от която се изнасят излишъците на тор, предвижда намаление на таксата при износа им в други държави членки?
2. Ако вносната такса, описана в член 21, параграф 5 от Декрета от 23 януари 1991 г. за опазване на околната среда от замърсяване с торове, която се дължи само при вноса във Фламандския регион на излишъци на животински и други торове от останалите държави членки, не трябва да се разглежда като такса с равностоен на вносно мито ефект: в този случай посочената вносна такса следва ли да се счита за проява на дискриминационно облагане по член 110 ДФЕС на стоки от останалите държави членки, доколкото за произведените на местна територия животински торове се събира основна такса, която е предвидена в националното законодателство и размерът ѝ варира според начина на производство, докато за представляващите излишък внесени торове — независимо от процеса на производство (и в частност, без значение дали са с животински произход и какво е съдържанието им на P₂O₅N) — се събира вносна такса в един и същи размер, който е по-висок от размера на най-ниската основна такса за произведените във Фламандския регион животински торове (0,00 EUR), въпреки че самата държава членка, от която се изнасят излишъците на тор, предвижда намаление на таксата при износа им в други държави членки?

Преюдициално запитване, отправено от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия) на 10 май 2013 г. — Provincie Antwerpen/Belgacom NV van publiek recht

(Дело C-256/13)

(2013/C 207/42)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Въззивник: Provincie Antwerpen

Въззиваел: Belgacom NV van publiek recht

Преюдициален въпрос

Следва ли член 6 и/или член 13 от Директива 2002/20/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) да се тълкува(т) в смисъл, че забранява(т) на орган от дадена държава членка да бъде позволено да облага поради бюджетни или други съоръжения стопанската дейност на операторите на далекосъобщителни мрежи, които те осъществяват на територията или на част от територията на тази държава членка чрез наличните ѝ стълбове, стълбови конструкции и антени от GSM мрежата, които правят възможно упражняването на тази дейност?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Франция) на 13 май 2013 г. — Anouthani Mlalali/CAF des Bouches-du-Rhône

(Дело C-257/13)

(2013/C 207/43)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Страни в главното производство

Жалбоподател: Anouthani Mlalali

Ответник: CAF des Bouches-du-Rhône

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 11 от Директива 2003/109/ЕО от 25 ноември 2003 г. да се тълкува в смисъл, че не допуска условия като предвидените в членове L.512-2 и D.512-2 от френския Кодекс за социално осигуряване? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225).

Жалба, подадена на 8 май 2013 г. от Peter Schönberger срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 7 март 2013 г. по дело T-186/11, Peter Schönberger/Парламент

(Дело C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peter Schönberger (представител: O. Mader, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени Решение на Общия съд от 7 март 2013 г. по дело Schönberger/Парламент (T-186/11, все още непубликувано в Сборника),

— да уважи жалбата, подадена от жалбоподателя в първоинстанционното производство, и да отмени решението, което ответникът съобщава на жалбоподателя на 25 януари 2011 г., поради това че комисията по петиции е приключила с разглеждането на петиция № 1188/2010, без да изясни съдържанието ѝ,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В изложението на фактите Общият съд не взел предвид липсата на каквото и да било основание за заявлението, направено от председателя на комисията по петициите пред жалбоподателя, че въпреки допустимостта си, петицията не може да бъде разглеждана по същество. Общият съд следователно изопачил фактите като приел, че петицията е разглеждана.

Общият съд нарушил основното право на петиция, като неправилно приел, че може да разгледа само допустимостта на петицията. Правото на петиция обхващало и разглеждане по същество на петицията, ако тя бъде приета за допустима, както и постановяване на решение по нея (право на разглеждане на петицията).

Общият съд допуснал логическо противоречие като приел, че неразглеждането на допустима петиция до Парламента не поражда правни последици за разлика от неразглеждането на недопустима петиция.

Общият съд противоречал на собствената си практика по дело Tegebauer, T-308/07 ⁽¹⁾. В решението си по това дело той приел, че неразглеждането на съдържанието на петицията може да засегне упражняването на правото на петиция.

Общият съд не взел предвид допуснатата от Парламента грешка при прилагане на правото, изразяваща се в липса на мотиви. Вместо това той изложил свои мотиви, за да обоснове неразглеждането на петицията.

Общият съд пропуснал да вземе предвид обстоятелството, че жалбоподателят не е имал възможност да представи обективно случая пред комисията по петициите.

(¹) Решение на Общия съд от 14 септември 2011 г. по дело Tegebauer/ Парламент (все още непубликувано в Сборника).

Жалба, подадена на 14 май 2013 г. от Кралство Испания срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 26 февруари 2013 г. по съединени дела T-65/10, T-113/10 и T-138/10, Испания/Комисия

(Дело C-263/13 P)

(2013/C 207/45)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: А. Rubio González)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се уважи настоящата жалба и се отмени Решението на Общия съд от 26 февруари 2013 г. по съединени дела T-65/10, T-113/10 и T-138/10, Испания/Комисия,

— да се отменят Решение С(2009) 9270 на Комисията от 30 ноември 2009 г., Решение С(2009) 10678 на Комисията от 23 декември 2009 г. и Решение С(2010) 337 на Комисията от 28 януари 2010 г., с които се намалява финансовата помощ от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), отпусната, съответно, по оперативна програма „Андалусия“ по цел № 1 (1994—1999 г.), в приложение на Решение С(94) 3456 на Комисията от 9 декември 1994 г., по оперативна програма „Баска област“ по цел № 2 (1997—1999 г.), в приложение на Решение С(1998) 121 на Комисията от 5 февруари 1998 г., и по оперативна програма „Област Валенсия“ по цел № 1 (1994—1999 г.), в приложение на Решение С(1994) 3043/6 на Комисията от 25 ноември 1994 г.,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

— **Грешка при прилагане на правото по отношение на приетането на член 24, параграф 2 от Регламент № 4253/88** (¹) като правно основание за прилагане

на финансови корекции чрез екстраполация. Тази разпоредба не е правно основание за прилагане на финансови корекции чрез екстраполация в случай на системни нередности, при положение, че тази възможност не е предоставена на Комисията.

— **Грешка при прилагане на правото по отношение на контрола за надеждност, последователност, релевантност и уместност на приложената от Комисията екстраполация.** Контролът на Общия съд по отношение на представителността на проучването, направено за прилагането на финансовата корекция чрез екстраполация не е осъществен съобразно със съдебната практика по дело Tetra Laval (²).

(¹) на Съвета от 19 декември 1988 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 2052/88 относно координацията между дейностите на различните структурни фондове, от една страна, и тези на Европейската инвестиционна банка и на другите съществуващи финансови инструменти, от друга страна (ОВ L 374, стр. 1).

(²) Решение от 15 февруари 2005 г. по дело Комисия/Tetra Laval (С-12/03 P, Recueil, стр. I-987), точка 39.

Преюдициално запитване, отправено от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия) на 15 май 2013 г. — Provincie Antwerpen/Mobistar NV

(Дело C-264/13)

(2013/C 207/46)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Въззивник: Provincie Antwerpen

Въззиваел: Mobistar NV

Преюдициален въпрос

Следва ли член 6 и/или член 13 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) да се тълкува(т) в смисъл, че забранява(т) на орган от дадена държава членка да бъде позволено да облага поради бюджетни или други съоръжения стопанската дейност на операторите на далекосъобщителни мрежи, които те осъществяват на територията или на част от територията на тази държава членка чрез наличните й стълбове, стълбови конструкции и антени от GSM мрежата, които правят възможно упражняването на тази дейност?

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Испания) на 15 май 2013 г. — Emiliano Torralbo Marcos/Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Дело C-265/13)

(2013/C 207/47)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Страни в главното производство

Молител: Emiliano Torralbo Marcos

Ответници: Korota S.A. и Fondo de Garantía Salarial

Преюдициални въпроси

1. Противоречат ли член 1, член 2, буква f), член 3, параграф 1, член 4, параграф 2, буква а), член 4, параграф 3, член 5, параграф 3, членове 6, 7, член 8, параграфи 1 и 2 от Закон 10/2012 от 20 ноември за някои такси, които се събират от съдебната администрация и от Националния институт по токсикология и криминалистика, на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз⁽¹⁾, доколкото не позволяват на националната юрисдикция: а) да променя съдебните такси или да преценява дали са пропорционални (с оглед на обосноваването на налагането им от държавата и с оглед на предвидения размер като пречка за достъпа до ефективна съдебна защита), за да освободи задълженото лице от плащането им; б) да взема предвид принципа на ефективно прилагане на нормите на правото на Съюза; в) да преценява значението на производството за страните с оглед на обстоятелствата, като се има предвид, че плащането на такса е предпоставка за даване ход на производството по подадената апелативна жалба?
2. Противоречат ли член 1, член 2, буква f), член 3, параграф 1, член 4, параграф 2, буква а), член 4, параграф 3, член 5, параграф 3, членове 6, 7, член 8, параграф 1 и член 8, параграф 2 от Закон 10/2012 от 20 ноември за някои такси, които се събират от съдебната администрация и от Националния институт по токсикология и криминалистика, на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото се прилагат по отношение на особено съдебно производство като това по трудово-социални спорове, по отношение на които обикновено е приложимо правото на Съюза като основен фактор за балансирано икономическо и социално развитие в Общността?
3. С оглед на предходните въпроси, може ли юрисдикция като запитващата да не приложи правна уредба като посочената в запитването, която не позволява на националната юрисдикция: а) да променя съдебните такси или да преценява дали са пропорционални (с оглед на обосноваването на налагането им от държавата и с оглед на предвидения размер като пречка за достъпа до ефективна съдебна защита), за да освободи задълженото лице от плащането им; б) да взема предвид принципа на ефективно прилагане на нормите на правото на Съюза; в) да преценява значението на производството за страните с оглед на обстоятелствата, като

се има предвид, че плащането на такса е предпоставка за даване ход на производството по подадената апелативна жалба?

⁽¹⁾ ОВ C 364, 2000 г., стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 15 май 2013 г. — L. Kik, anderer Verfahrensbeteiligter: Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-266/13)

(2013/C 207/48)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Касационен жалбоподател: L. Kik

Ответник по касационната жалба: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1. 1.а. Следва ли правилата относно персоналното приложно поле на Регламент (ЕИО) № 1408/71⁽¹⁾ и правилата относно териториалното приложно поле на разпоредбите за определяне на приложимото законодателство съгласно дял II от този Регламент да се тълкуват в смисъл, че тези правила за определяне на приложимото законодателство са приложими в случай като настоящия, доколкото (а) заетото лице живее в Нидерландия, (б) нидерландски гражданин е, (в) при всички положения по-рано е било задължително осигурено лице в Нидерландия, (г) по длъжност е моряк, нает от работодател със седалище в Швейцария, (д) работи на борда на плаващ под панамски флаг кораб за полагане на тръбопроводи и (е) осъществява тази дейност първоначално извън територията на Съюза (около три седмици върху континенталния шелф на Съединените щати и около две седмици в международни води), а след това върху континенталния шелф на Нидерландия (за периоди с продължителност от един месец и от около една седмица) и на Обединеното кралство (за период с продължителност от около една седмица), при положение че (ж) получените във връзка с това приходи подлежат на облагане с нидерландския данък върху доходите?
- 1.б. При положителен отговор, в този случай само по отношение на дните, в които заинтересованото лице работи върху континенталния шелф на държава—членка на Европейския съюз ли се прилага Регламент (ЕИО) № 1408/71, или също и по отношение на съответния предходен период, през който заинтересованото лице работи на други места извън територията на Съюза?

2. В случай че Регламент (ЕИО) № 1408/71 е приложим по отношение на заето лице, като посоченото във въпрос 1 а), кое законодателство (кои законодателства) определя за приложимо (приложими) Регламентът?

(¹) Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 15 май 2013 г. — Nutricia NV, друг участник в производството: Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-267/13)

(2013/C 207/49)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nutricia NV

Отговорник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли понятието „медикаменти“ в позиция 3004 от КН да се тълкува в смисъл, че обхваща и хранителните препарати, като разглежданите, които са предназначени да бъдат предписвани изцяло под лекарски надзор ентерално (посредством стомашна сонда) на пациенти, които поради болест или заболяване са подложени на медицинско лечение, като продуктите са предписани в рамките на борбата с тази болест или с това заболяване с цел премахване или превенция на недохранването?
2. Трябва ли понятието „напитки“ в позиция 2202 от КН да се тълкува в смисъл, че обхваща и течни храни, като разглежданите, които не са предназначени да бъдат изпити, а се предписват ентерално (посредством стомашна сонда)?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunalul Sibiu (Румъния) на 16 май 2013 г. — Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Дело C-268/13)

(2013/C 207/50)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Sibiu

Страни в главното производство

Ищец: Elena Petru

Отговорници: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Преюдициален въпрос

Дали, от гледна точка на разпоредбите на член 22, точка 2, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (¹), невъзможността лечението да бъде предоставено в страната по местопребиваване следва да се тълкува по абсолютен или по разумен начин? С други думи, означава ли положение, при което макар и хирургическата интервенция да може да бъде извършена в страната по местопребиваване своевременно и по подходящия начин в техническо отношение в смисъл, че са налице необходимите специалисти и дори същото равнище на специализирани познания, но при което има недостиг на лекарства и на медицински материали от първа необходимост, че са налице обстоятелства, при които медицинското лечение не може да бъде осигурено по смисъла на разпоредбите на посочения член.

(¹) Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 17 май 2013 г. — Iraklis Haralambidis/Calogero Casilli

(Дело C-270/13)

(2013/C 207/51)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Ищец: Iraklis Haralambidis

Отговорник: Calogero Casilli

Преюдициални въпроси

1. Запазването на възможността за заемане на длъжността ръководител на пристанишна администрация единствено от италиански граждани представлява ли дискриминация на основание гражданство, забранена от член 45 ДФЕС, предвид факта, че предвиденото в параграф 4 на същия член изключение изглежда неотнормирано към разглеждания случай [– назначаване на гражданин на друга държава членка на Европейския съюз за ръководител на пристанишна администрация — юридическо лице, отговарящо на квалификацията публичноправен орган –], доколкото обхваща [...] хипотезите на трудово или служебно правоотношение с публичната администрация (което не е налице в разглеждания случай [...]) и — освен това — предвид факта, че заеманата по назначение длъжност ръководител на пристанишна администрация все пак може да се квалифицира като „трудова дейност“ в широк смисъл?

2. Може ли — в противен случай — изпълнението на длъжността ръководител на италианска пристанишна администрация от гражданин на друга държава членка на Европейския съюз да се определи като попадаща в приложното поле на правото на установяване съгласно член 49 и следващи ДФЕС и в този случай забраната във вътрешното право за заемане на самата длъжност от неиталиански гражданин представлява ли дискриминация, основана на гражданството, или тази хипотеза може да се счита за изключение от член 51 ДФЕС?
3. Заемането на длъжността ръководител на италианската пристанишна администрация от гражданин на друга държава членка на Европейския съюз може ли — при условията на евентуалност — да се квалифицира като предостаняване на „услуга“ по смисъла на Директива 2006/123/ЕО⁽¹⁾, важи ли изключението от прилагането на самата директива по отношение на пристанишните услуги и за настоящото производство и — при утвърдителен отговор — забраната във вътрешното право за заемане на самата длъжност представлява ли дискриминация на основание гражданство?
4. При условията на евентуалност спрямо предходното изпълняването на длъжността ръководител на италианска пристанишна администрация от гражданин на друга държава членка на Европейския съюз, в случай че не може да бъде отнесено към някоя от гореизложените хипотези, може ли — все пак — да бъде разглеждано в по-общ аспект от гледна точка на член 15 от Хартата на основните права на Европейския съюз като възможност, включена в обхвата на правото на гражданина на Общността „да работи, да се установява или да предоставя услуги във всички държави членки“, без да се засягат специфичните „секторни“ разпоредби, съдържащи се в членове 45 и 49 и следващи ДФЕС, както и в Директива 2006/123/ЕО относно услугите на вътрешния пазар, и вследствие на това забраната във вътрешното право за заемане на самата длъжност противоречи ли на също така общата забрана за дискриминация на основание гражданство, предвидена в член 21, алинея 2 от посочената по-горе Харта на основните права на Европейския съюз?

(¹) Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).

Жалба, подадена на 16 май 2013 година от „Русе индъстри“ АД срещу решение на Общия съд, постановено на 20 март 2013 година по дело T-489/11 — „Русе индъстри“ АД/Европейска комисия

(Дело C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: „Русе индъстри“ АД (представители: Ал. Ангелов, Св. Панов, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли съда:

1. да отмени решението на Общия съд от 20 март 2013 г. по дело T-489/11,
2. да се произнесе по същество, като отмени Решение на Европейската комисия от 13.07.2011 г. относно държавна помощ C12/2010 и N389/2009 приведена в действие от България в полза на „Русе индъстри“ АД, в частта му по чл. 2, чл. 3, чл. 4 и чл. 5,
3. в режим на евентуалност, да върне делото за ново разглеждане от Общия съд,
4. да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и главни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят сочи следните правни основания:

1. **Първо основание: Нарушение на процесуални правила, което накърнява интересите на жалбоподателя.**
 - i) Общият съд не е обсъдил в мотивите на решението си поставените от него с доклада по делото съществени въпроси към страните относно фактите по делото, както и становищата на страните в тази връзка.
 - ii) Посоченото представлява съществено процесуално нарушение, попадащо в приложното поле на чл. 58 от Статута на Съда, тъй като Общият съд е бил длъжен да обсъди всички направени искания, възражения и доводи на страните.
2. **Второ основание: Нарушение на правото на Съюза от страна на Общия съд**
 - i) Общият съд неправилно е приложил нормата на чл. 107, параграф 1 от ДФЕС във връзка с чл. 1, б. „в“ от Регламент (ЕО) № 659/1999⁽¹⁾ на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на чл. 93 от Договора за Европейската общност, приемайки, че е налице нова държавна помощ в полза на „Русе индъстри“ АД.
 - ii) Общият съд е постановил решението си в противоречие с чл. 107, параграф 1 от ДФЕС, тъй като неправилно е приел, че е налице несъвместимост с Вътрешния пазар на Съюза, както и че помощта нарушава конкуренцията, а така също и че неизискването от страна на държавата на дълга предоставя предимство на дружеството.

iii) Решението на Общият съд не кореспондира с чл. 107, параграф 1 от ДФЕС и чл. 296 ДФЕС, тъй като при преценката си относно избора от Европейската комисия критерий за частния кредитор, съдебният състав е приложил погрешен от правна гледна точка подход. Европейската комисия не е подкрепила в решението изводите си във връзка с критерия за частен кредитор с никакви анализи и икономически обосновки, поради което не е било налице основание Общият съд да сподели аргументите ѝ.

iv) Общият съд неправилно е тълкувал и приложил чл. 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 и чл. 296 ДФЕС, тъй като в решението на Европейската комисия трябва да се посочи размера на помощта подлежаща на възстановяване, заедно с лихвите и то лихви определени в подходящ процент фиксиран от Европейската комисия, а това не е сторено — т.е. актът на Европейската комисия не е мотивиран.

(¹) ОВ L 83, стр. 1; Специално българско издание: глава 8, том 1, стр. 41

Преюдициално запитване, отправено от Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Италия) на 21 май 2013 г. — Equoland Soc. coop. arl/Agenzia delle Dogane

(Дело C-272/13)

(2013/C 207/53)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Страни в главното производство

Ищец: Equoland Soc. coop. arl

Отговорник: Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

Преюдициални въпроси

- Съгласно член 16 от Шеста директива 77/388/ЕИО (¹) на Съвета от 17 май 1977 г. и членове 154 и 157 от Директива 2006/112/ЕО (²) предназначението на стоките, внесени под складов режим, различен от режима на митнически склад, а именно данъчен склад, достатъчно ли е за освобождаване от плащане на ДДС при вноса, дори когато въвеждането в склада не е физическо, а само по документи?
- Шеста директива 77/388/ЕИО и Директива 2006/112/ЕО допускат ли практика, при която дадена държава членка събира ДДС при вноса, независимо че по отношение на него — поради грешка или нарушение — е приложен

механизъм на *обратно начисляване* чрез издаване на автофактура и едновременно вписване в дневника за продажбите и покупките?

- Обстоятелството, че държава членка предвижда изискуемост на ДДС в случаите на прилагане на *обратно начисляване* чрез издаване на автофактура и едновременно вписване в дневника за продажбите и покупките нарушава ли принципа на неутралитет на ДДС?

- Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).
- Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Испания) на 21 май 2013 г. — Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras S.A.

(Дело C-276/13)

(2013/C 207/54)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Страни в главното производство

Кредитор: Pablo Acosta Padín

Длъжник: Hijos de J. Barreras S.A.

Преюдициални въпроси

- Съвместима ли е с член 101 ДФЕС (предишен член 81 ДЕО във връзка с член 10 ДЕО) и с член 4, параграф 3 ДЕС правна уредба като съдържащата се в подзаконовия нормативен акт за приемане на тарифа за възнагражденията на адвокатите към съдилищата, а именно Кралски указ 1373/2003 от 7 ноември, който предвижда минимален размер на възнагражденията, подлежащ единствено на увеличаване или намаляване с 12 %, при положение, че органите на държавата членка, включително нейните съдилища, не разполагат с реална възможност за отклонение от установените минимални размери при извънредни обстоятелства?
- Може ли при прилагането на посочената тарифа да се приеме, че са налице извънредни обстоятелства, обуславящи неприлагане на установените от нея минимални размери, когато съществува голямо несъответствие между действително извършената работа и размера на възнаграждението, което следва да се получи според тарифата?

3. Съвместим ли е с член 6 ДФЕС (предишен член 49 ДЕО) подзаконовият нормативен акт за приемане на тарифа за възнаграждението на адвокатите към съдилищата, а именно Кралски указ 1373/2003 от 7 ноември?
4. Отговаря ли тази правна уредба на изискванията за необходимост и пропорционалност, посочени в член 15, параграф 3 от Директива 2006/123/ЕО? ⁽¹⁾?
5. Обхваща ли правото на справедлив съдебен процес, прогласено с член 6 от Европейската конвенция за правата на човека, право на ефективна защита срещу определянето на възнаграждението на адвокат към съд в случай, че то се окаже непропорционално високо и несъответстващо на действително извършената работа?
6. При утвърдителен отговор, противоречат ли на член 6 от Европейската конвенция за правата на човека разпоредбите на испанския Закон за гражданското съдопроизводство, които забраняват на осъдената да плати съдебни разноски страна да оспори размера на възнаграждението на адвокат към съд като прекомерно голям и несъответстващ на действително извършената работа?

⁽¹⁾ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50)

Преюдициално запитване, отправено от Högsta domstolen (Швеция) на 22 май 2013 г. — C More Entertainment/Linus Sandberg

(Дело C-279/13)

(2013/C 207/55)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: C More Entertainment AB

Отговорник: Linus Sandberg

Преюдициални въпроси

1. Обхваща ли понятието за публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) действие, състоящо се в предоставяне на общодостъпен уебсайт на активна интернет връзка към произведение, излъчвано от притежателя на авторските му права?

2. От значение ли е за разглеждането на първия въпрос начинът, по който е предоставена интернет връзката?
3. Следва ли да бъде взет предвид фактът, че достъпът до произведението, към което води интернет връзката, е ограничен по някакъв начин?
4. Могат ли държавите членки да признаят по-широко изключително право на автора като предвидят, че публичното разгласяване обхваща и други действия, освен посочените в член 3, параграф 1 от Директивата?
5. Могат ли държавите членки да признаят по-широко изключително право на притежателя на правата като предвидят, че публичното разгласяване обхваща и други действия, освен посочените в член 3, параграф 1 от Директивата?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230)

Преюдициално запитване, отправено от Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Кипър) на 27 май 2013 г. — Sotiris Papasavvas/O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi и Giorgos Sertis

(Дело C-291/13)

(2013/C 207/56)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Страни в главното производство

Ищец: Sotiris Papasavvas

Отговорници: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi и Giorgos Sertis

Преюдициални въпроси

1. Като се има предвид, че правната уредба на държавите членки относно клеветата оказва въздействие върху способността за предоставяне на информационни услуги по електронен път както на национално равнище, така и в рамките на ЕС, посочената правна уредба може ли да се квалифицира като ограничаване на предоставянето на информационни услуги с оглед на прилагането на Директива 2000/31/ЕО?
2. При утвърдителен отговор на въпроса в точка 1) разпоредбите на членове 12, 13 и 14 от Директива 2000/31/ЕО относно отговорността прилагат ли се към граждански спорове от частноправен характер, например такива относно гражданската отговорност за клевета, или се ограничават до гражданската отговорност за търговски сделки/потребителски договори?

3. С оглед целта на членове 12, 13 и 14 от Директива 2000/31/ЕО относно отговорността на доставчиците на услуги на информационното общество и предвид факта, че в много държави членки е необходимо предварително образуване на съдебно производство, за да бъдат постановени привременни мерки за въздържане от действие, валидни до приключване на производството, посочените разпоредби поражат ли права, на които правните субекти могат да се позовават в своя защита в контекста на предявен по реда на гражданското производство иск за клевета или са пречка за предявяването на такъв иск?
4. Понятията „услуги на информационното общество“ и „доставчик [на услуги на информационното общество]“ по смисъла на член 2 от Директива 2000/31/ЕО и член 1, параграф 2 от Директива 98/34/ЕО, изменена с Директива 98/48/ЕО, прилагат ли се по отношение на онлайн информационни услуги, когато възнаграждението не се заплаща директно от получателя на услугите, а косвено чрез рекламите, показани на уебстраницата.
5. Предвид определението за „доставчик [на услуги на информационното общество]“ по смисъла на член 2 от Директива 2000/31/ЕО и член 1, параграф 2 от Директива 98/34/ЕО, изменена с Директива 98/48/ЕО, в каква степен може да се приеме, че едно или няколко от следните положения представляват „обикновен пренос“ или „временно съхраняване, наречено кеширане“ или „съхраняване на информация“ по смисъла на членове 12, 13 и 14 от Директива 2000/31/ЕО:
- вестник, притежаващ достъпна безплатно уебстраница, на която е публикувано електронното издание на отпечатания вестник с всички съдържащи се в него статии и реклами, във формат PDF или друг аналогичен електронен формат;
 - електронен вестник със свободен достъп, чийто доставчик получава възнаграждение от търговските реклами, показани на уебстраницата. Публикуваните в електронния вестник информации са предоставени от служителите на вестника и/или журналисти на свободна практика;
 - платена уебстраница, която предоставя някоя от услугите по букви а) и б) по-горе?

Жалба, подадена на 30 май 2013 г. от El Corte Inglés, S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 20 март 2013 г. по дело T-571/11, El Corte Inglés/СХВП — Chez Gerard (CLUB GOURMET)

(Дело С-301/13 Р)

(2013/С 207/57)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, S.A. (представители: J.L. Rivas Zurdo и E. Seijo Veiguela, abogados)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени изцяло решението на Общия съд (четвърти състав) от 20 март 2013 г. по дело T-571/11,
- да се осъди ответникът по тази жалба да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

- Нарушение на принципа на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания

Принципът на правна сигурност изисква „недвусмислен израз, който позволява на заинтересуваните лица да знаят ясно и точно собствените си права и задължения“. Този принцип се свързва с принципа на защита на оправданите правни очаквания, посочвайки необходимостта да се мотивират административните решения, които се отклоняват от предходните такива, когато те биха могли да породят оправдани правни очаквания у своите адресати.

Начинът на прилагане на испанските марки лозунг (регистрирани при действието на Инструкцията от 1997 г.) от страна на испанските съдилища се намира в явно противоречие с общностните административни актове в производствата по възражение В 877 714 и R 571/11, както и с Решение на Общия съд на ЕС от 20 март 2013 г.: тъй като отделът по споровете е имал съмнения относно формулировката на по-ранната марка, е трябвало да ги отстрани като поиска пояснение по този въпрос от испанското ведомство за патенти и марки или се обърне към жалбоподателя, за да включи доводи в своята защита.

- Явна грешка в преценката на обстоятелствата в основата на спора

В решението се приемало за доказано, че оспорената марка е регистрирана за клас 35, който защитава услуги по рекламното изречение, прилагани като лозунг в търгуването, употребата или експлоатацията на стоки от класове 29, 30, 31, 32, 33 и 42; и че СХВП е знаела за съществуването на решението си от 17.07.2006 г., в което е взела предвид Инструкцията за разглеждане на испанското ведомство за патенти и марки от 11 ноември 1997 г. относно марките лозунг (приложение 4) и решенията на испанския Върховен съд от 25 февруари 2004 г. и от 30 май 2008 г.

Налице е явна грешка в преценката да се изисква от страната да твърди и доказва, че нейната по-ранна марка разширява защитата си и към същите стоки, за които се отнася заявката, тъй като това означава да се изисква идентичност на заявката. По такъв начин, че погрешната преценка на някои доказателства и факти оставят неразрешен главния въпрос: член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 (1).

3. Неправилни мотиви на обжалваното решение

Като се признава значението (точка 35) на Решение по дело Atomic⁽²⁾, същото е приложимо, когато СХВП вече разполага с индикации, свързани с националното право (точка 41), което представлява противоречие, защото следователно не се прилага служебно.

В точка 45 е казано, че пред СХВП не може да се прави позоваване на постановеното в други производства пред самата СХВП, като не е мотивирано поради каква причина това трябва да е така.

Липсата на всякакъв сравнителен анализ на марките, истински мотив (точка 55 от решението) оставя тази страна без защита.

4. Вероятност от объркване

Общият съд е нарушил правото на защита, тъй като не се е произнесъл по вероятността от объркване съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009. Сред мотивите на искането, параграфи 19—22, се включва като основен мотив на същото погрешната преценка, направена във връзка с вероятността от объркване. Съгласно посочената съдебна практика вероятността от объркване в съзнанието на хората трябва да се преценява общо, като се вземат предвид всички релевантни фактори по случая.

⁽¹⁾ на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ Решение на Общия съд от 20 април 2005 г. по дело Atomic Austria/СХВП — Fábricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Recueil, стр. II-1319.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 4 юни 2013 г. — Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, в качеството на ликвидатор на Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Дело C-305/13)

(2013/C 207/58)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Haeger & Schmidt GmbH

Ответници: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, в качеството на ликвидатор на Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Преюдициални въпроси

1. Може ли и при какви условия договор за поръчка за превоз, с който комитент възлага на комисионер, действащ от свое име и на своя отговорност, организацията по превоз на стоки, който последният изпълнява с един или няколко превозвача за сметка на комитента, да има за основен предмет извършването на превоз на стоки по смисъла на член 4, параграф 4, последно изречение от Римската конвенция от 19 юни 1980 година за приложимото право към договорните задължения?⁽¹⁾
2. Ако договорът за поръчка за превоз може да се разглежда като договор за превоз на стоки по смисъла на горепосочения член 4, параграф 4, без към него да е приложима специалната презумпция за определяне на приложимия закон, поради липсата на съвпадането, което този член изисква, трябва ли текстът на неговото първо изречение, според който договорът за превоз на стоки не е подчинен на общата презумпция по параграф 2, да се тълкува в смисъл, че съдът в този случай следва да установи приложимия закон не въз основа на тази окончателно отстранена презумпция, а в приложение на закрепения в член 4, параграф 1 общ принцип за определяне, тоест като определи държавата, с която договорът има най-тесна връзка, без да отдава особено значение на държавата на установяване на страната, предоставяща характерната за договора престация?
3. Ако се предположи, че към договора за поръчка за превоз е приложима общата презумпция по член 4, параграф 2, в хипотезата, в която първоначалният възложител е сключил договор с първи комисионер, в чиито права след това е встъпил втори комисионер, може ли да се допусне, че приложимият закон към договорните отношения между възложителя и този втори комисионер се определя в зависимост от мястото на установяване на първия комисионер, като така посоченият национален закон се счита за общо приложим към цялата сделка по поръчка за превоз?

⁽¹⁾ Конвенция за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година (ОВ L 266, стр. 1).

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 18 март 2013 г. — EPAW/Комисия

(Дело T-168/13)

(2013/C 207/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Platform Against Windfarms (EPAW) (Kingscourt, Република Ирландия) (представител: C. Kiss, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Съобщение COM(2012) 271 на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, „Възобновяемата енергия: основен играч на европейския енергиен пазар“;

— да отмени отговора на Европейската комисия на искането за вътрешно преразглеждане от EPAW № AG/ss ener.c.l (2012)1664829 чрез ГД „Енергетика“ от 21 януари 2013 г.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че Съобщение COM(2012) 271 на Комисията е незаконно.

— Съобщение COM(2012) 271 на Комисията не осигурява участие на обществеността в Стратегията за възобновяема енергия, в съответствие с Орхуската конвенция.

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че Съобщение COM(2012) 271 на Комисията е незаконно.

— Съобщение на COM(2012) 271 Комисията не съответства на Орхуския регламент (Регламент (ЕС) № 1367/2006).

3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че Писмо на Комисията № AG/ss ener.c.l(2012)1664829 е незаконно.

— Писмото на Комисията незаконно постановява, че за да подлежи на преразглеждане посредством искане за вътрешно преразглеждане съгласно Регламент

1367/2006, даден административен акт трябва да бъде с индивидуален характер и да бъде акт, приет от институция на ЕС, с правно обвързващи последици.

Жалба, подадена на 8 април 2013 г. — Square/СХВП — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)

(Дело T-213/13)

(2013/C 207/60)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Square, Inc. (Сан Франциско, Съединени щати) (представител: M. Graf, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Serres-Castet, Франция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 31 януари 2013 г. по преписка R 775/2012-1,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: международна регистрация, обозначаваща Европейския съюз, на словната марка „SQUARE“ за стоки и услуги от класове 9, 35 и 38 — обозначаваща Европейския съюз международна марка № W 1 032 395

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национална словна марка „SQUARE-énergie“ за стоки и услуги от класове 31, 35, 36, 38, 41, 42 и 44

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 23 април 2013 г. — Atmeh/СХВП — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezign)

(Дело T-239/13)

(2013/С 207/61)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Ammar Atmeh (Diera-Duba, Обединени арабски емирства) (представител: A. Berthet, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sylvie Fretier (Париж, Франция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви настоящата жалба за допустима;

— да измени решението на Четвърти апелативен състав на СХВП от 14 февруари 2013 г. по свързани преписки R 1482/2011-4 и R 1571/2011-4 и да спре производството за обявяване на недействителност срещу марката на Общността MONTALE MTL MONTALE Dezign № 003 874 807, регистрирана на 16 юни 2004 г. от г-н Ammar Atmeh, до произнасянето на окончателното решение в производството по иска за обявяване на недействителност и за отмяна на марките на г-жа Fretier, което е висящо пред Tribunal de Grande Instance de Paris (Окръжен съд Париж);

— СХВП да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Фигуративна марка, съдържаща словните елементи „MONTALE MTL MONTALE Dezign“, регистрирана за стоки и услуги от клас 3 — марка на Общността № 3 874 807

Притежател на марката на Общността: Жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Sylvie Fretier

Основание на искането за обявяване на недействителност: Национална фигуративна марка, съдържаща словните елементи „PIERRE MONTALE MONTALE M“ и национална фигуративна марка и международна регистрация, съдържащи словните елементи „MTL MONTALE“, регистрирани за стоки и услуги от клас 3

Решение на отдела по отмяна: Уважава искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: Отхвърля подадената от жалбоподателя жалба и обявява за недопустима жалбата, подадена от Sylvie Fretier

Изложени правни основания: Нарушение на правило 20 от Регламент № 2868/95 и на принципа на доброто правораздаване

Жалба, подадена на 25 април 2013 г. — Aldi Einkauf/СХВП — Alifoods (Alifoods)

(Дело T-240/13)

(2013/С 207/62)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Есен, Германия) (представители: адв. N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks и C. Fürsen)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Alifoods, SA (Аликанте, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 25 февруари 2013 г. по преписка R 407/2012-4,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Alifoods, SA

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, която съдържа словен елемент „ALDI“ за стоки и услуги от класове 29, 32 и 35 — заявка за регистрация на марка на Общността № В 1 825 002

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: международна словна марка и словна марка на Общността „ALDI“ за стоки и услуги от класове 3, 4, 9, 16, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 40, 41, 42

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 25 април 2013 г. — Република Гърция/Комисия

(Дело Т-241/13)

(2013/С 207/63)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: I. Chalkias, S. Páraioannou и A. Vassilopoulou)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да уважи жалбата,

— да отмени Решение за изпълнение 2013/123/ЕС на Комисията от 26 февруари 2013 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), нотифицирано под номер С (2013) 981 и публикувано в ОВ L 67, стр. 20, в частта, в която се отнася до жалбоподателя, и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Що се отнася до финансовите корекции, наложени с Решение за изпълнение 2013/123/ЕС на Комисията от 26 февруари 2013 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), нотифицирано под номер С (2013) 981 и публикувано в ОВ L 67, стр. 20, доколкото това решение се до финансовите корекции наложени в тежест на Република Гърция, които се прилагат към помощите по член 69 от Регламент № 1782/2003 в сектора на говеждото месо, овците и козите, и тютюна за кампаниите за 2006 г. и 2007 г., Република Гърция изтъква следните основания за отмяна:

С първото основание за отмяна Република Гърция твърди, че наложената поради констатираните слабости във връзка с прилагането на член 69 от Регламент 1782/2003 ⁽¹⁾ корекция е неза-

коносъобразна и трябва да се отмени тъй като: а) нарушава разпоредбата на член 69 от Регламент № 1782/2003, чието прилагане от държавите членки е факултативно и дава широка свобода на преценка при определянето на получателите на допълнителното плащане, на критериите за допустимост и на конкретните срокове и условия за извършване на допълнителното плащане; б) неприлагането на член 69 от Регламент № 1782/2003 не нанася вреда на фондовете, както изисква член 31 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 ⁽²⁾, за да може законно да се наложи финансова корекция.

С второто основание за отмяна Република Гърция твърди, че наложената поради липсата на ключови проверки в тютюневия сектор корекция е незаконосъобразна и трябва да се отмени, тъй като: а) преценката на Комисията, че проверките на място не съответстват на Регламент № 796/2004 ⁽³⁾, се основава на неправилно тълкуване и прилагане на член 23 от посочения регламент, на неправилна фактическа преценка, както и на недостатъчни и противоречиви мотиви; б) преценката на Комисията, че не са извършени ключови проверки в предприятията за преработка, се основава на фактическа грешка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 193).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210).

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. — Castell Macía/CXВП — PJ Hungary (PEPE CASTELL)

(Дело Т-242/13)

(2013/С 207/64)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: José Castell Macía (Елче, Испания) (представители: G. Marín Raigal, P. López Ronda, H. Mosback и G. Macias Bonilla, abogados)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: PJ Hungary Szolgálató kft (PJ Hungary kft) (Будапеща, Унгария)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 7 февруари 2013 г., постановено по жалба № R 1401/2012-1, като отхвърли направеното възражение, уважи заявката за марка на Общността № 6 798 862 „PEPE CASTELL“ и осъди лицето, направило възражението, да заплати разносните пред двата отдела на СХВП,
- да осъди СХВП като ответник да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в настоящото производство,
- евентуално, да осъди подпомагачата страна да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „PEPE CASTELL“ за стоки и услуги от класове 16, 25 и 39 — заявка за марка на Общността № 6 798 862.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Pj Hungary Szolgáltató kft.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка със словни елементи „Pere Jeans FOOTWEAR“ за стоки от клас 25.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 2 май 2013 г. — MHCS/СХВП — Ambra (DORATO)

(Дело T-249/13)

(2013/C 207/65)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: MHCS (Еперне, Франция) (представители: адв. P. Boutron, адв. N. Moya Fernández и адв. L-E. Balleydier)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ambra S.A. (Варшава, Полша)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви за допустима настоящата жалба, ведно с приложенията;
- да отмени решението на втори апелативен състав;
- да осъди СХВП и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка, състояща се от етикет за гърло на бутилка и словния елемент „DORATO“, за стоки от клас 33 — заявление за регистрация на марка на Общността № 9 131 228.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят.

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративни марки, съдържащи етикет за гърло на бутилка, за стоки от клас 33.

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент на Съвета № 207/2009.

Жалба, подадена на 2 май 2013 г. — Naazneen Investments/СХВП — Energy Brands („SMART WATER“)

(Дело T-250/13)

(2013/C 207/66)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Naazneen Investments Ltd (Лимасол, Кипър) (представители: P. Goldenbaum, I. Rohr и T. Melchert, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Energy Brands, Inc. (Ню Йорк, Съединени американски щати)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав по преписка R 1101/2011-2;
- да осъди ответника да плати собствените си разноски и тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна: словната марка „SMART WATER“, регистрация на марка на Общността № 781 153

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска отмяна на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Решение на отдела по отмяна: отменя марката на Общността.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент на Съвета № 207/2009.

Жалба, подадена на 6 май 2013 г. — Orthogen/СХВП — Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)

(Дело Т-253/13)

(2013/С 207/67)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Orthogen AG (Дюселдорф, Германия) (представители: M. Finger и S. Krüger, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH (Карлсфелд, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 21 февруари 2013 г. по дело R 382/2012-1;
- да осъди СХВП да понесе разноските по производството, включително разноските, направени в хода на производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словната марка „IRAP“ за стоки и услуги от класове 1, 5, 10, 42 и 44 — марка на Общността № 3 609 121

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH

Основание на искането за обявяване на недействителност: абсолютно основание за отмяна; „IRAP“ е общоизвестно съкращение за протеин, чиято значителна ефикасност е призната в рамките на медицинското и ветеринарномедицинско лечение.

Решение на отдела по отмяна: уважава искането за обявяване на недействителността.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

- нарушение на член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 6 май 2013 г. — Stayer Ibérica/СХВП — Когрогасија „Masternet“ (STAYER)

(Дело Т-254/13)

(2013/С 207/68)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Stayer Ibérica, SA (Пинто, Испания) (представител: S. Rizzo, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: ЗАО Когрогасија „Masternet“ (Москва, Русия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени оспорваното решение, доколкото с него се уважава отчасти жалбата и регистрация на марка на Общността № 4675881 се обявява за недействителна на следните основания:
 - клас 7: машини и машинни инструменти; части от режещи машини и машини, полиращи диаманти; свредла и режещи колела за следните промишлености; мрамор, гранит, камък, глина, плочи, керемиди и тухли, и най-общо режещи инструменти като част от машините по клас 7.
 - клас 8: ръчно задвижвани абразивни изделия (колела).
- да разпорежи на СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративната марка „STAYER“ — регистрация на марка на Общността № 4 675 881

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Основание на искането за обявяване на недействителност: основанията за искането за обявяване на недействителност са тези съгласно член 53, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането за обявяване на недействителност в неговата цялост.

Решение на апелативния състав: уважава частично жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 76, параграф 2, член 15 и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — Република Полша/Комисия

(Дело T-257/13)

(2013/C 207/69)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Мајсзупа)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение за изпълнение 2013/123/ЕС на Комисията от 26 февруари 2013 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (нотифицирано под номер С(2013) 981) (ОВ L 67, стр. 20), доколкото с него се изключват от финансиране разходите в размер на 28 763 238,60 EUR и 5 688 440,96 EUR, посочени от акредитираната от Република Полша разплащателна агенция,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първо: нарушение на член 7, параграф 4, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1258/1999⁽¹⁾ и на член 31, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1290/2005⁽²⁾, тъй като финансовата корекция била извършена въз основа на неправилни фактически констатации и неправилно тълкуване на правото.

— Въз основа на неправилни фактически констатации и неправилно тълкуване на правото Комисията извършила финансовата корекция, въпреки че разходите на полските власти били направени в съответствие с общностните правила. Република Полша оспорва изводите на Комисията по тълкуването на правото и по установяването на фактите във връзка с твърдените слабости при управлението на схемата за ранно пенсиониране, отнасящи се, първо, до изискването да е извършвана стопанска дейност преди прехвърлянето на стопанството за целите на ранното пенсиониране, второ, до приемането от страна на полските власти на неподходящо доказателство за професионалната годност, а именно декларации, и трето, до несанкционирането на придобиващите стопанството лица при неизпълнение на задължението да са управлявали земеделско стопанство в продължение на най-малко пет години.

2. Второ: нарушение на член 7, параграф 4, четвърта алинея от Регламент (ЕО) № 1258/1999 и член 31, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1290/2005, както и на принципа на пропорционалност, тъй като прилагането на фиксирана корекция било крайно несъразмерно спрямо риска от финансови загуби за бюджета на Общността.

— Нито една от сочените слабости не довела, нито можела да доведе до финансови загуби за Общността, а и при всички случаи рискът от такива загуби бил напълно незначителен.

3. Трето: нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС поради непълнота на мотивите на обжалваното решение.

— В подкрепа на изводите си въз основа на проверките в три земеделски стопанства Комисията не представила никакви доказателства, нито изложила съответни фактически и правни констатации.

4. Четвърто: нарушение на принципа на субсидиарност.

— Комисията грубо нарушила принципа на субсидиарност, залегнал в основата на политиката за подпомагане развитието на селските райони. Като тълкувала програмните документи относно подпомагането на селските райони и като фактически въвела изисквания за условията и реда за изпълнение на програмата, Комисията иззела правомощия на държавите членки, доколкото последните разполагали със свобода на преценка по отношение на средствата за осъществяването на целите, заложен в програмните документи.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1258/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 160, стр. 103).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14 том 1, стр. 193).

Жалба, подадена на 3 май 2013 г. — Matratzen Concord/CXВП — KBT (ARKTIS)

(Дело T-258/13)

(2013/С 207/70)

*Език на жалбата: немски***Страни***Жалбоподател:* Matratzen Concord GmbH (Кьолн, Германия) (представител: адв. I. Selting)*Отговорник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (Локарно, Швейцария)**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 4 март 2013 г. по преписка R 2133/2011-4,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително направените в хода на производството.

Правни основания и основни доводи*Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна:* словна марка „ARKTIS“ за стоки от класове 20 и 24 — марка на Общността № 2 818 680*Притежател на марката на Общността:* KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita*Страна, която иска отмяна на марката на Общността:* жалбоподателят*Основание на искането за отмяна:* неизползване съгласно член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009*Решение на отдела по отмяна:* уважава частично искането.*Решение на апелативния състав:* отхвърля жалбата.*Изложени правни основания:* нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.**Жалба, подадена на 7 май 2013 г. — Франция/Комисия**

(Дело T-259/13)

(2013/С 207/71)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* Френска република (представители: Belliard, D. Colas и C. Candat)*Отговорник:* Европейска комисия**Искания**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени частично Решение № 2013/123/ЕС на Комисията от 26 февруари 2013 г. за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), в частта, в която се изключват разходите, направени от Френската република по помощ „Компенсаторни обезщетения за неблагоприятни природни условия“ (Indemnités compensatoires des handicaps naturels — ICHN) от Плана за развитие на селските райони в Шестоъгълника (Plan de développement rural hexagonal) 2007—2013 г. през финансовите 2008 и 2009 години;
- при условията на евентуалност да отмени частично Решение 2013/123/ЕС, от една страна, в частта, в която изключва от финансиране от страна на Европейския съюз частта от разходите, направени от Френската република по помощ ICHN за овце, които не са декларирани в помощта за овце, и от друга страна, в частта, в която изключва от финансиране от страна на Европейския съюз частта от разходите, направени от Френската република по помощ ICHN за едър рогат добитък, за който са извършени проверки на място в рамките на проверките на идентификацията на животните или проверките на премията за едър рогат добитък;
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 10, параграфи 2 и 4 и член 14, параграф 2 от Регламент № 1975/2006⁽¹⁾, тъй като Комисията приела, че френското правителство не е изпълнило задълженията си, свързани с проверките, защото по отношение на едрия рогат добитък и овцете — за които е била поискана премия за овце — не е извършила преброяване на тези животни при проверките на място във връзка с Компенсаторните обезщетения за неблагоприятни природни условия (наричани по-нататък „помощта ICHN“). Това правно основание е разделено на две части, в които жалбоподателят твърди:

— че задължението за преброяване на животните при проверките на място във връзка с помощта ICHN противоречи на непрекъснатия характер на критерия относно степента на натовареност и на принципа на равно третиране, и

— че Комисията е тълкувала неправилно член 10, параграфи 2 и 4 и член 14, параграф 2 от Регламент № 1975/2006 приемайки, че френската система за контрол не е подходяща, за да се провери спазването на критерия относно натовареността.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 2, параграф 2 от Регламент № 1082/2003 ⁽²⁾ и на член 26, параграф 2, буква б) от Регламент № 796/2004 ⁽³⁾, свързани с правилата за извършване на проверки във връзка с идентификацията на едрия рогат добитък или премиите за едър рогат добитък, тъй като Комисията приела, че член 10, параграфи 2 и 4 и член 14, параграф 2 от Регламент № 1975/2006 изискват да се извършва преброяване на животните при проверка на място за отчитане на критерия относно степента на натовареност.
3. При условията на евентуалност третото правно основание е изведено от незаконосъобразно разширено прилагане от Комисията на фиксираната корекция по отношение на овцевъдните стопанства, които нямат право на премия за овце, и по отношение на стопанствата, отглеждащи едър рогат добитък, на които е извършена проверка във връзка с идентификацията на едрия рогат добитък или премиите за едър рогат добитък.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1975/2006 на Комисията от 7 декември 2006 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони (ОВ L 368, стр. 74; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 80, стр. 192).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1082/2003 на Комисията от 23 юни 2003 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета относно минималното ниво на контрол, който следва да се извършва в рамките на системата за идентификация и регистрация на едър рогат добитък (ОВ L 156, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 47, стр. 242).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210).

Жалба, подадена на 15 май 2013 г. — Skysoft Computersysteme/CXBP — British Sky Broadcasting и Sky IP International (SKYSOFT)

(Дело T-262/13)

(2013/C 207/72)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Skysoft Computersysteme GmbH (Kleinmachnow, Германия) (представители: P. Ehrlinger и T. Hagen, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Други страни в производството пред апелативния състав: British Sky Broadcasting Group plc и Sky IP International Ltd (Isleworth, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени оспорваното решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 20 март 2013 г., доколкото с него се отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу решението на отдела по споровете на СХВП от 30 септември 2011 г. и не се отхвърля възражението на встъпилата страна;
- да се разпореди на встъпилата страна да заплати разноските във връзка с производството, включително разноските, направени в хода на апелативното производство.
- да поиска от ответника да представи приложенията, предоставени от встъпилата страна и от жалбоподателя в рамките на производството по възражение.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „SKYSOFT“ — заявка за марка на Общността № 4 782 645 за стоки и услуги от класове 9, 35, 37, 38 и 42

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другите страни в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словната марка „SKY“ за стоки и услуги от класове 9, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 41 и 42

Решение на отдела по споровете: уважава възражението за всички оспорвани стоки и услуги.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — Lausitzer Früchteverarbeitung/CXBP — Rivella International (holzmichel)

(Дело T-263/13)

(2013/C 207/73)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Lausitzer Früchteverarbeitung GmbH (Sohland, Германия) (представител: A. Weiß, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Rivella International AG (Rothrist, Швейцария)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 21 февруари 2013 г. по преписка R 1968/2011-1;
- да измени оспорваното решение, като отхвърли възражението на насрещната страна;
- да осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати съдебните разноски, както и разноските по производството пред апелативния състав или да осъди встъпилата страна да заплати съдебните разноски, както и разноските по производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка със словен елемент „holzmicel“ за стоки и услуги от класове 21, 24, 32, 33 и 38 — заявка за марка на Общността № 8 904 278

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Rivella International AG

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: международна регистрация на фигуративни марки със словните елементи „Michel“ и „Michel POWER“ за стоки от класове 29, 30, 32 и 33

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и отказва регистрацията.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 20 май 2013 г. — Polo/Lauren/СХВП — FreshSide (Изображение на момче на велосипед, държащо стик за поло)

(Дело T-265/13)

(2013/С 207/74)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: The Polo/Lauren Company, LP (Ню Йорк, Съединени американски щати) (представители: S. Davies, Solicitor, J. Hill, Barrister и R. Black, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: FreshSide Ltd (Лондон, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав от 1 март 2013 г. по преписка R 15/2012-2;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща изображение на момче на велосипед, държащо стик за поло, за стоки от класове 18, 25 и 28 — заявка за регистрация на марка на Общността № 8 766 917

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка, съдържаща изображение на играч на поло на кон, за стоки от класове 9, 18, 20, 21, 24 и 25

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент на Съвета № 207/2009.

Жалба, подадена на 21 май 2013 г. — Италия/Комисия

(Дело T-268/13)

(2013/С 207/75)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: S. Fiorentino, avvocato dello Stato, G. Palmieri)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение С(2013) 1264 на Комисията окончателен от 7 март 2013 г., съобщено на 11 март с.г., по изложените в трите основания за обжалване съображения,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба италианското правителство обжалва решението на Европейската комисия № C(2013) 1264 окончателен от 7 март 2013 г., съобщено на 11 март с.г., с което в изпълнение на Решение на Съда от 17 ноември 2011 г., постановено по дело C-496/09, Комисията налага на Италианската република плащане на имуществена санкция в размер на 16 533 000 EUR.

С посоченото решение Съдът по-специално осъжда Италианската република да заплати на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ имуществена санкция в размер, получен от умножаването на основната сума от 30 милиона евро по процента на несъвместимите незаконосъобразни помощи, изчислена спрямо общия размер на невъзстановените суми към момента на постановяване на съдебното решение за всяко шестмесечие на забава при изпълнението на мерките, необходими за изпълнение на Решението от 1 април 2004 г., постановено по дело Комисия/Италия (C-99/02).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 260, параграф 1 и параграф 3, втора алинея ДФЕС: неизпълнение на подлежащо на изпълнение съдебно решение (Решение на Съда от 17 ноември 2011 г. по дело Комисия/Италия, C-496/09) поради неправилно тълкуване на точка от посоченото решение, в която с оглед изчисляване на имуществената санкция като референтен критерий е възприет „общият размер на все още невъзстановените помощи към датата на обявяване на настоящото решение“.

— Според италианското правителство тази точка от приведеното в изпълнение решение следва да се тълкува в смисъл, че трябва да се вземе предвид не датата на постановяване на решението, а датата на приключване на фазата по събиране на доказателствата в съдебното производство, а именно моментът, в който е била изяснена фактическата обстановка по делото, въз основа на която Съдът е определил предмета на спора. Всъщност италианското правителство счита, че проведените дейности по възстановяване в хода на съдебното производство, но след приключване на досъдебното производство, трябва да бъдат взети предвид с оглед намаляване на шестмесечната имуществена санкция.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 260, параграф 1 и параграф 3, алинея 2 ДФЕС: неизпълнение на подлежащо на изпълнение съдебно решение поради неправилно тълкуване на точка от посоченото решение, в която е предвидено, че за изчисляване на дължимата за всяко шестмесечие имуществена санкция не следва да се отчетат сумите на помощите, „чието възстановяване все още не е осъществено или не е доказано при изтичане на съответния период“.

— Според италианското правителство тази точка от приведеното в изпълнение решение следва да се тълкува в смисъл, че с оглед на преценката на горното от значение е представянето на писменото доказателство в референтното шестмесечие, а не и обстоятелството дали този документ е бил доведен до знанието на Комисията в

рамките на същото шестмесечие. Всъщност италианското правителство счита, че тълкуването на Европейската комисия в обратен смисъл, а именно че Италианската република носи тежестта да представи доказателства за изчисляването на шестмесечната имуществена санкция в срок до последния ден на съответния семестър, като по този начин не отчита сумите, чието възстановяване, макар и осъществено в рамките на посочения период, е било съобщено едва впоследствие на Комисията, противоречи на принципа на лоялно сътрудничество и не е обосновано от целта на установеното от Съда изискване, като в крайна сметка фактически съкращава недопустимо времето, с което разполагат италианските органи, за да спазят посоченото изискване и така да намалят размера на шестмесечната имуществена санкция.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на член 260, параграф 1 и параграф 3, алинея 2 ДФЕС: неизпълнение на подлежащо на изпълнение съдебно решение във връзка с вземанията от предприятия, намиращи се в положение на „предпазен конкордат“ или на „надзор върху управлението“.

— В решението на Комисията всъщност от оставащата помощ не са приспаднати вземанията от тези предприятия, предявени в хода на съответните производства по несъстоятелност, макар по мнение на италианското правителство да става въпрос за вземания, за чието събиране държавата членка е положила цялата дължима грижа и поради това е трябвало да бъдат приспаднати от сумата на оставащите помощи по силата на приведеното в изпълнение съдебно решение.

Жалба, подадена на 19 май 2013 г. от Markus Brune срещу Решението, постановено на 21 март 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-94/11, Brune/Комисия

(Дело T-269/13 P)

(2013/C 207/76)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Markus Brune (Брюксел, Белгия) (представител: H. Mannes, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Като поддържа направените в първоинстанционното производство искания, Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решението на Съда на публичната служба от 21 март 2013 г. по дело F-94/11;

при условията на евентуалност, да върне делото за ново разглеждане на Съда на публичната служба;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени във въззивното и в първоинстанционното производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква по-специално следното:

1. Неправилна преценка на съда при разглеждане на задължението за повторно провеждане на изпита

— Според жалбоподателя в обжалваното решение не се отчита обстоятелството, че с повторното провеждане на устния изпит в изпълнение на Решение на Съда на публичната служба от 29 септември 2010 г. по дело *Vgipe/Комисия (F-5/08, наричано по-нататък „Решение по дело Vgipe“)* се нарушават принципите на равно третиране и на обективност при оценяването, както и член 266 ДФЕС;

— жалбоподателят изтъква, че в мотивите на Решението са направени недостатъчно правни изводи, както и погрешна, а отчасти и противоречива преценка на фактическите обстоятелства, по-специално с оглед на условията по член 266 ДФЕС, забраната за недопускане на дискриминация и изискването за единни критерии за оценяване.

2. Пропуск да се вземат предвид на възможностите за алтернативни решения

— Според жалбоподателя с обжалваното решение се отхвърлят без валидна обосновка възможностите за алтернативни решения в изпълнение на Решение по дело *Vgipe*, независимо че в конкретния случай постоянната съдебна практика налага да се вземат предвид подобни решения;

жалбоподателят изтъква, че при разглеждането на възможностите за алтернативни решения Съда на публичната служба обосновава решението си по-специално с неправилното тълкуване на принципите на равно третиране и обективност при оценяването, както и на член 27 от Правилника за длъжностните лица и на обявлението за конкурс.

3. При условията на евентуалност, погрешна преценка на допустимите процедурни недостатъци при подготовката на повторното провеждане на изпита

— Според жалбоподателя с оглед на изложените в решението съображения относно навременното поканване, относно надлежната информация за изпитната комисия и относно приложимото право Съдът на публичната служба е допуснал съществени грешки при преценката на фактическите обстоятелства и на организационните задължения на ответника;

— Жалбоподателят изтъква, че в решението се пропуска да се анализира неравното третиране на жалбоподателя с оглед на предоставянето на допълнителна информация на друг кандидат в паралелно производство,

— Според жалбоподателя по отношение на оплакването, изведено от липсата на безпристрастност на изпитната комисия Решението се ограничава единствено да разгледа непредставянето на доказателства за дискриминация на жалбоподателя в главното производство, без да пристъпи към проверка на въпроса относно липсата на безпристрастност на изпитната комисия при повторното провеждане на изпита.

4. Погрешно отхвърляне като недопустими на третото, четвъртото и на петото искания на жалбоподателя

— Според жалбоподателя в съдебното решение не се разглежда възможността да се направят общи констатации, които нямат характер на конкретно задължение за институциите на Съюза,

— жалбоподателят посочва, че Съдът на публичната служба приема, че не е поискано обезщетение, въпреки че в рамките на устните състезания жалбоподателят ясно е направил искане за компенсация на претърпените вреди,

— според жалбоподателя с обжалваното Решение се нарушава задължението по член 266 ДФЕС да се компенсират претърпените вреди също и служебно дори и без да е направено изрично искане в този смисъл.

5. Решение относно съдебните разноски е дискриминационно

Според жалбоподателя обжалваното съдебно решение го дискриминира в сравнение с производството по дело *Honnefelder/Комисия (F-42/11)*, тъй като Съдът на публичната служба не проверява дали по отношение на жалбоподателя е налице обстоятелство, което в посоченото решение се приема, че е релевантно за преценката с оглед на прилагането на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник.

Жалба, подадена на 21 май 2013 г. — SACBO/Комисия и TEN-T EA

(Дело T-270/13)

(2013/C 207/77)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Италия) (представители: M. Muscardini, avvocato, G. Greco, avvocato)

Ответник: Изпълнителна агенция за трансевропейска транспортна мрежа, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение в частта, в която определени външни разходи се приемат за недопустими, като по този начин се намалява дължимото съфинансиране и се иска възстановяване на сумата от 158 517,54 EUR с всички произтичащи правни последици.

— да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението от 18 март 2013 г., прието от Изпълнителна агенция за трансевропейска транспортна мрежа (TEN-T EA), с предмет „Прекратяване на действие 2009-IT-91407-S- „Проучване на интермодалното развитие на летището в Бергамо — Orio al Serio“ — Решение на Комисията C(2010)4456 (1)“ в частта, в която разходите във връзка с дейности 1, 2.1, 4, 5, 6 и 7, отдавна изпълнени, се приемат за недопустими и следователно за неотговарящи на условията за финансиране, като се иска възстановяване на сумата от 158 517,54 EUR.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят извежда пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 13, параграф 1 от Регламент ЕО № 680/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г., както и на членове III.4.2.2 и III.4.2.3 от Решение на Комисията (2010) 4456 от 24 юни 2010 г.

— В това отношение се посочва пропускането на процедурата по „подаване на жалба“ съгласно член III.4.2.3 от решението за отпускане на финансиране.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 17, параграфи 2 и 6 от Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г., на член 296, параграф 2 от ДФЕС и на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и нарушение на член II.2.3 от Решение на Комисията (2010) 4456 от 24 юни 2010 г.

В това отношение жалбоподателят посочва:

— противоречивост на мотивите в частта, в която се твърди, че е налице необосновано „разделяне на обществената поръчка“, а от друга страна се твърди, че „предметът на обществената поръчка“ бил „толкова свързан“, че въпросните обществени поръчки трябвало да бъдат предмет на единна процедура по възлагане;

— неправилност на твърдението относно неправомерното разделяне на единна обществена поръчка, тъй като то е опровергано от Решение на Комисията (2010) 4456 от 24 юни 2010 г.;

— липса на каквото и да било разделяне на обществените поръчки или подразделяне на проектите;

— неприложимост на Директива 2004/17/ЕО към обществените поръчки под минималния праг предвид липсата на трансграничен интерес.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на член I.3.1 от Решение на Комисията (2010) 4456 от 24 юни 2010 г., на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

В това отношение жалбоподателят посочва:

— противоречивост на мотивите, тъй като са в противоречие с действията, за които TEN-T EA е приела и одобрила план за стратегическо действие и доклад за напредъка на работите;

— съответствие на осъществените от SACBO дейности с предмета на съфинансиране.

4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 40, параграф 2, букви б), в) и г) от Директива 2004/17/ЕО

В това отношение жалбоподателят посочва:

— неприложимост на Директива 2004/17/ЕО към обществените поръчки, предмет на съфинансиране, тъй като имат за предмет „проучване“ и „изследвания“;

— невъзможност да се пристъпи към конкурентно възлагане поради наложените в решението за съфинансиране срокове.

5. Петото правно основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност.

Жалбоподателят смята, че ответниците са нарушили принципа на пропорционалност, тъй като към твърдяното нарушение е приложен по-тежък режим в сравнение с предвидения в случай на прекратяване на съфинансирането.

(¹) „Closure of Action n° 2009-IT-91407-S- „STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY“ - Commission Decision C(2010)4456“

Жалба, подадена на 21 май 2013 г. — Max Mara Fashion Group/CXВП — Mackays Stores (M&Co.)

(Дело T-272/13)

(2013/C 207/78)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Max Mara Fashion Group Srl (Торино, Италия)
(представител: F. Terrano, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Mackays Stores Ltd (Renfrew, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени оспорваното решение на втори апелативен състав от 7 март 2013 г. по дело R 1199/2012-2;

— да разпореди на CXВП да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка, съдържаща словния елемент „M&Co.“ за стоки и услуги от класове 25 и 35 — заявка за марка на Общността № 9 128 679

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративни марки, съдържащи словния елемент „МАХ&Со.“ за стоки и услуги от класове 18, 24, 25, 35, 42

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 17 май 2013 г. — Sarafraz/Съвет

(Дело Т-273/13)

(2013/С 207/79)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Mohammad Sarafraz (Техеран, Иран) (представител: адв. T. Walter)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 206/2013 на Съвета от 11 март 2013 година за прилагане на член 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 359/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи предвид ситуацията в Иран, доколкото се отнася до г-н Mohammad Sarafraz;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на правото на защита на жалбоподателя

— Съветът е нарушил правото на жалбоподателя на ефективна правна защита и по-специално изискването за мотивиране, като не е изложил достатъчно мотиви за включването на жалбоподателя в приложението към обжалвания регламент за изпълнение,

— Съветът е нарушил правото на жалбоподателя да бъде изслушан, като не му е предоставил предвидената в член 12, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 359/2011⁽¹⁾ възможност да представи възражения във връзка с включването в списъка със санкционирани лица и по този начин да предизвика преразглеждане от Съвета.

2. Второ правно основание: липса на основание за включване на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица

— посочените от Съвета основания за включване на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица не разкриват точното правно основание, на което се позовава Съвета за това,

— Съветът е допуснал явна грешка в преценката на фактите, като е включил жалбоподателя в списъка към приложението на обжалвания регламент за изпълнение,

— по-специално посоченото от Съвета в списъка със санкционирани лица единствено конкретно основание не би могло да обоснове включването на жалбоподателя в този списък.

3. Трето правно основание: нарушение на принципа за неналагане на двойно наказание (*ne bis in idem*)

— посоченото от Съвета единствено конкретно основание за включване на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица вече е било предмет на санкция от медийния регулаторен орган на Обединеното кралство,

— Съветът не твърди, че въпреки, съответно след тази санкция е имало други нарушения, които биха обосновавали включването в списъка със санкционирани лица.

4. Четвърто правно основание: нарушение на основните права на жалбоподателя на свобода на радиоразпространение, съответно свобода на изразяване, свобода на движение и право на собственост

— включването на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица представлява необосновано и непропорционално посегателство на свободата на медиите и свободата му на изразяване, което цели преди всичко да възпрепятства жалбоподателя, съответно радиоразпространителя, който той ръководи, при неговото предаване на информация от и за Европа,

— включването на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица представлява необосновано и непропорционално посегателство на другите защитени основни права (право на собственост, свобода при избор на професия, свобода на движение).

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 359/2011 на Съвета от 12 април 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи предвид ситуацията в Иран (ОВ L 100, стр. 1).

Жалба, подадена на 17 май 2013 г. — Emadi/Съвет

(Дело Т-274/13)

(2013/С 207/80)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Hamid Reza Emadi (Техеран, Иран) (представители: адв. T. Walter)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент (ЕС) № 206/2013 на Съвета от 11 март 2013 година за прилагане на член 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 359/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи предвид ситуацията в Иран, доколкото се отнася до г-н Hamid Reza Emadi,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на правото на защита на жалбоподателя:

- Съветът е нарушил правото на жалбоподателя на ефективна правна защита и по-специално изискването за мотивиране, като не е изложил достатъчно мотиви за включването на жалбоподателя в приложението към обжалвания регламент за изпълнение,
- Съветът е нарушил правото на жалбоподателя да бъде изслушан, като не му е предоставил предвидената в член 12, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 359/2011⁽¹⁾ възможност да представи възражения във връзка с включването в списъка със санкционирани лица и по този начин да предизвика преразглеждане от Съвета.

2. Второ правно основание: липса на основание за включване на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица:

- посочените от Съвета основания за включване на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица не разкриват точното правно основание, на което се позовава Съвета за това,
- Съветът е допуснал явна грешка в преценката на фактите, като е включил жалбоподателя в списъка към приложението на обжалвания регламент за изпълнение,
- по-специално посоченото от Съвета в списъка със санкционирани лица единствено конкретно основание не би могло да обоснове включването на жалбоподателя в този списък.

3. Трето правно основание: нарушение на принципа за неналагане на двойно наказание (*ne bis in idem*):

- посоченото от Съвета единствено конкретно основание за включване на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица вече е било предмет на санкция от медийния регулаторен орган на Обединеното кралство,
- Съветът не твърди, че въпреки, съответно след тази санкция се е стигнало до други нарушения, които биха обосновали включването в списъка със санкционирани лица.

4. Четвърто правно основание: нарушение на основните права на жалбоподателя на свобода на радиоразпространение, съответно свобода на изразяване, свобода на движение и право на собственост:

- включването на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица представлява необосновано и непропорционално посегателство на свободата на медиите и свободата му на изразяване, което цели преди всичко да възпрепятства жалбоподателя, съответно радиоразпространителя, за който работи, при предаването на информация от и за Европа,
- включването на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица представлява необосновано и непропорционално посегателство на другите защитени основни права (правото на собственост, свобода при избор на професия, свобода на движение).

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 359/2011 на Съвета от 12 април 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи предвид ситуацията в Иран (ОВ L 100, стр. 1).

Жалба, подадена на 23 май 2013 г. — Италия/Комисия

(Дело T-275/13)

(2013/C 207/81)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: P. Gentili, avvocati dello Stato и G. Palmieri)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AD/249/13 за съставяне на два списъка с резерви, съответно от 37 и 27 места за назначаване на администратори (AD 7) в областите „макроикономика“ и „финансова икономика“,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AD/249/13 за съставяне на два списъка с резерви съответно от 37 и 27 места за назначаване на администратори (AD 7) в областите „макроикономика“ и „финансова икономика“.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем правни основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на членове 263 ДФЕС, 264 ДФЕС, 266 ДФЕС
 - Според жалбоподателя Комисията е нарушила Решение на Съда по дело С-566/10 Р, което обявява за незаконосъобразни обявленията, съгласно които кандидатите в конкурси на общо основание на Съюза могат да изберат само английски, френски или немски език като език 2.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 342 ДФЕС и на членове 1 и 6 от Регламент № 1/58.
 - В това отношение се твърди, че като е ограничила до три езиците, които могат да бъдат избрани от кандидатите като език 2 в конкурсите на общо основание на Съюза, Комисията на практика е установила нов езиков режим на институциите, нарушавайки изключителната компетентност на Съвета в тази област.
3. Третото основание е изведено от нарушение на член 12 ЕО (понастоящем член 18 ДФЕС), на член 22 от Хартата на основните права на Съюза, на член 6, параграф 3 ЕС, на член 1, параграфи 2 и 3 от приложение III към Правилника за длъжностните лица, на членове 1 и 6 от Регламент № 1/58, на член 1г, параграфи 1 и 6, член 27, параграф 2, член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица.
 - В това отношение се твърди, че извършеното от Комисията ограничаване на езиковия режим е дискриминационно, тъй като посочените норми забраняват на европейските граждани и на самите длъжностни лица на институциите да се налагат ограничения в езиковия режим, които не са предвидени общо и обективно от вътрешните правилници на институциите, както е предвидено във вече посочения член 6 от Регламент № 1/58, каквито понастоящем не са приети, както и забраняват въвеждането на подобни ограничения, освен ако те не са обосновани от специфичните интереси на службата.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 6, параграф 3 ЕС в частта, в която установява принципа на защита на оправданите правни очаквания като основен принцип на правото, произтичащ от общите конституционни традиции на държавите членки.
 - В това отношение се твърди, че Комисията е нарушила оправданите очаквания на гражданите да могат да изберат като език 2 който и да е език на Съюза, както е било до 2007 г. и както авторитетно е посочено в Решение на Съда по дело С-566/10 Р.
5. Петото основание е изведено от злоупотреба с власт и от нарушение на съществени норми относно естеството и целта на обявленията за конкурси.
 - В това отношение се твърди че като е ограничила предварително и общо до три езиците, които могат да бъдат избрани като език 2, Комисията на практика е преценила езиковите способности на кандидатите предварително, на фазата на обявлението и на допускането, а не както би трябвало — по време на конкурса. По този начин в решаващ фактор се превръщат езиковите, а не професионалните познания на кандидатите.
6. Шестото основание е изведено от нарушение на член 18 и член 24, параграф 4 ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 2 от Регламент № 1/58 и на член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника за длъжностните лица.
 - В това отношение се твърди, че като е предвидено, че формулярите за участие задължително трябва да бъдат подадени на английски, френски или немски език, и че ЕПСО трябва да изпраща на кандидатите всяко съобщение свързано с движението на конкурса на един от тези три езика, е нарушено правото на европейските граждани да общуват с институциите на собствения си език, и е установена последваща дискриминация в ущърб на лицата, които не владеят задълбочено един от тези три езика.
7. Седмото основание е изведено от нарушение на членове 1 и 6 от Регламент № 1/58, на член 1г, параграфи 1 и 6 и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица, на член 1, параграф 1, буква е) от приложение III към Правилника за длъжностните лица, на член 296, параграф 2 ДФЕС (липса на мотиви), и на принципа на пропорционалност, както и от изопачаване на фактите.
 - В това отношение се твърди, че Комисията е мотивирала ограничението за използване на три езика с изискването новоназначените лица да могат да веднага общуват в рамките на институциите. Тези мотиви изопачават фактите, тъй като тези три езика не са най-използваните за общуване между различните езикови групи в рамките на институциите; това е непропорционално ограничение на основно право като това да не се налага дискриминация на езикова основа.

Жалба, подадена на 15 май 2013 г. — Now Wireless/CXВП — Starbucks (HK) (now)

(Дело T-278/13)

(2013/C 207/82)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Now Wireless Ltd (Guildford, Обединено кралство) (представител: T. Alkin, Barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Starbucks (HK) Ltd (Хонг Конг, Китай)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение; и

— да разпорежи заличаване на регистрацията на марка на Общността № 1421700 на основание неизползването ѝ;

— да се разпорежи регистрираният притежател на марката да заплати разностите, направени от жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна: фигуративната марка, съдържаща словния елемент „pow“ за услуги от класове 35, 41 и 42 — марка на Общността № 1 421 700

Притежател на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Страна, която иска отмяна на марката на Общността: жалбоподателят

Решение на отдела по отмяна: частичен отказ на регистрацията на марката на Общността

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 24 май 2013 г. — Ezz и др./Съвет

(Дело T-279/13)

(2013/C 207/83)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ahmed Abdelaziz Ezz (Гиза, Египет), Abba Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Кайро, Египет), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Лондон, Обединено кралство), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat (Гиза, Египет) (представители: J. Lewis, Queen's Counsel, V. Kennelly, Barrister, и J. Binns, Solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Общия съд:

— да отмени Решение 2013/144/ОВППС на Съвета от 21 март 2013 година за изменение на Решение 2011/172/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (ОВ L 82, 2013 г., стр. 54) и Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (ОВ L 76, 2011 г., стр. 4), във връзка с решението на Съвета от 21 март 2013 г., в частта им относно жалбоподателите, и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата по реда на член 263 ДФЕС жалбоподателите представят шест правни основания.

1. В рамките на първото правно основание жалбоподателите поддържат, че: а) Решение 2013/144/ОВППС на Съвета е лишено от правно основание, тъй като не отговаря на изискването по член 29 ДЕС, и б) Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета не може да бъде прилаган, тъй като не отговаря на изискванията по член 215, параграф 2 ДФЕС, за който се твърди, че е правно основание за приемане на регламента.
2. В рамките на второто правно основание жалбоподателите твърдят, че не е изпълнен критерият за приемане на ограничителни мерки, установен в член 1 от Решение 2011/172/ОВППС на Съвета и в член 2 от Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета. Освен това те поддържат, че мотивите на ответника за приемане на ограничителни мерки срещу тях са съвсем неясни, прекалено общи, несъстоятелни, необосновани и недостатъчни, за да оправдаят прилагането на такива мерки.
3. В рамките на третото правно основание жалбоподателите твърдят, че ответникът е нарушил правото им на защита и правото на ефективна съдебна защита, тъй като: а) при приемането на ограничителните мерки не е предвидена възможност за запознаване на жалбоподателите с доказателствата, въз основа на които е прието решението за замразяване на средствата им, или възможност да изразят становище по тези доказателства; б) изложените мотиви се основават на общо, неподкрепено с доказателства и неясно твърдение за наличие на съдебно производство, и в) ответникът не е предоставил достатъчно сведения, за да даде възможност на жалбоподателите надлежно да изразят становище, поради което съдът не може да прецени дали решението и изводите на Съвета са обосновани и подкрепени с безспорни доказателства.
4. В рамките на четвъртото правно основание жалбоподателите поддържат, че ответникът не е мотивирал в достатъчна степен прилагането за тях на оспорваните мерки, като по този начин не е изпълнил задължението си ясно да посочи действителните и конкретни мотиви за решението си, включително конкретните причини, поради които той приема, че жалбоподателите са присвоили държавни средства на Египет.
5. В рамките на петото правно основание жалбоподателите твърдят, че ответникът е ограничил прекомерно и неоснователно правото им на собственост и е накърнил правото им на добро име.
6. В рамките на шестото правно основание жалбоподателите поддържат, че решението на ответника да ги включи в списъка на лицата, за които се прилагат ограничителни мерки, се основава на явна грешка в преценката.

Жалба, подадена на 22 май 2013 г. — Iglotex/СХВП — Igló Foods Group

(Дело Т-282/13)

(2013/С 207/84)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Iglotex S.A. (Skórcz, Полша) (представители: адв. I. Helbig, адв. P. Hansmersmann и адв. S. Rengshausen)

Отвѣтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Igló Foods Group Ltd (Feltham, Обединеното кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да отмени решението на отдела по споровете;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „IGLOTEX“ — заявление за регистрация на марката на Общността № 9 283 367 за стоки от класове 29 и 30.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словна марка „IGLO“ за стоки от класове 29 и 30 — заявление за регистрация на марката на Общността № 5 740 238.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението за всички оспорени стоки.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент на Съвета № 207/2009.

Жалба, подадена на 22 май 2013 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 11 март 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-131/12, Marcuccio/Комисия

(Дело Т-283/13 Р)

(2013/С 207/85)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени изцяло и без никакви изключения обжалваното определение,
- да върне настоящото дело на Съда на публичната служба.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основни доводи са същите като изтъкнатите по дело Т-203/13 Р, Marcuccio/Комисия.

Жалба, подадена на 22 май 2013 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 11 март 2013 г. от Съда на публичната служба по дело F-17/12, Marcuccio/Комисия

(Дело Т-284/13 Р)

(2013/С 207/86)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло и без изключения обжалваното определение;
- Да върне посоченото дело за ново разглеждане от Съда на публичната служба.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са посочените и по дело Т-203/13 Р, Marcuccio/Комисия.

Жалба, подадена на 24 май 2013 г. — Husky CZ/СХВП — Husky of Tostock (HUSKY)

(Дело Т-287/13)

(2013/С 207/87)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Husky CZ s.r.o. (Прага, Чешка република) (представител: адв. L. Lorenc)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Обединеното кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение на първи апелативен състав на СХВП от 14 март 2013 г.;
- да осъди СХВП и Husky of Tostock Limited да заплатят всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна: словна марка „HUSKY“ за стоки от класове 3, 9, 14, 16, 18 и 25 — марка на Общността № 152 546.

Притежател на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав.

Страна, която иска отмяна на марката на Общността: жалбоподателят.

Решение на отдела по отмяна: отменя частично регистрацията на марка на Общността.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 51, параграф 1), буква а) от Регламент на Съвета № 207/2009.

Жалба, подадена на 30 май 2013 г. — Италия/Комисия

(Дело Т-295/13)

(2013/С 207/88)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Италианска република (представители: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени поправката на обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/177/10, поправката на обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/178/10 и поправката на обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/179/10, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз С 82 А, от 21 март 2013 г.;

— като последица от това да отмени поправените обявления;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са сходни с вече изтъкнатите по дело Т-275/13, Италианска република/Комисия.

Жалба, подадена на 3 юни 2013 г. — SACE и SACE BT/Комисия

(Дело Т-305/13)

(2013/С 207/89)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподатели: SACE SpA (Рим, Италия), SACE BT SpA (Рим, Италия) (представители: M. Siragusa, avvocato, G. Rizza, avvocato)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени изцяло решението, или — при условията на евентуалност — да го отмени частично;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски;

— да разпореди всякакви други мерки, които счита за целесъобразни, в това число мерки за събиране на доказателства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват три основания.

С настоящата жалба се оспорва Решение С(2013) 1501 final на Комисията от 20 март 2013 г., с което се постановява частичното връщане на помощите, предоставени на дружеството за застраховане на краткосрочни експортни кредити SACE BT. Става въпрос по-специално за вноски в капитала, направени през

2009 г. от дружеството майка (SACE S.p.A.), което е собственост на държавата, както и за извършено презастраховане в полза на SACE BT. Според Комисията и в двата случая SACE не е взело предвид рисковия профил на инвестициите и поради това е действало като инвеститор в условията на пазарна икономика.

1. Първо основание: спорните мерки не могат да бъдат вменени на италианската държава.

— В това отношение се изтъква, че спорните мерки са приети от управителния съвет на SACE S.p.A. не по указание на държавни органи или с оглед изпълнение на свързаните с упражняването на публични правомощия изисквания, а при упражняване на собствената пълна търговска и стратегическа самостоятелност и зачитайки изцяло присъщата на пазара логика, без да е налице разлика спрямо повечето от неговите свързани с извършването на стопанската дейност решения, извън рамките на всякакво отношение на контрол, надзор, разрешение или управление от страна на единствения тогава акционер — Министерството на икономиката и финансите.

2. Второ основание: втората мярка води до предимство за SACE BT.

— В това отношение се изтъква, че решението на SACE S.p.A. да предложи презастрахователен капацитет, като се възползва от възможностите, предлагани на определен етап от икономическия цикъл, в който застрахователните премии са високи, е прието без никакво намерение да се предостави субсидия или помощ на SACE BT. Освен това само дружеството майка е извлекло икономическа изгода от отношението по презастраховане. Също така твърденията на Комисията относно правопропорционалната зависимост между поетия обем на риска и поисканата ставка не намират потвърждение в референтната литература, нито в пазарната практика, нито конкретно по отношение на SACE BT. На последно място, не е убедителен опитът на Комисията да „приложи“ по отношение на различен контекст и на различни мерки претендираното *rule of thumb*, което прилага без задълбочена обосновка по отношение на португалския режим за застраховане на краткосрочни експортни кредити, за да установи, че размерът на комисиона, платен на SACE S.p.A. трябвало да бъде най-малко с 10 % по-висок от прилагания от частните застрахователи комисиони за поетия от тях по-малък дял на презастраховането и риска.

3. Трето основание: третата и четвъртата мярка не водят до предимство за SACE BT.

— Като извършва две рекапитализации през 2009, макар и при липсата на прогнози относно бъдещи парични потоци към SACE BT, които да подкрепят очакванията за адекватната му рентабилност поне в дългосрочен план, SACE S.p.A. защитава стойността на значителната инвестиция, която е направило в момента на учредяването си едва пет години по-рано. Освен това SACE S.p.A. твърди, че ликвидацията на дъщерното дружество изложила цялата група SACE и на риска от евентуална вреда във вид на унищожаване на стойността и/или влошаване на

кредитоспособността му, чийто размер значително надвишава предвиждания за 2009 г. остатъчен капитал. Комисията не зачита широкото право на преценка на инвеститора от публичния сектор, като заменя преценката на SACE S.p.A. със своята собствена, основавайки се само върху неправилното теоретично възпроизвеждане на избора, който би направил хипотетичният предпазлив и съобразителен частен инвеститор.

**Жалба, подадена на 4 юни 2013 г. — КАПЕЛЛА/СХВП —
Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)**

(Дело T-307/13)

(2013/C 207/90)

Език на жалбата: *италиански*

Страни

Жалбоподател: КАПЕЛЛА ЕООД (София, България) (представител: адв. M. Holtorf)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Oribay Mirror Buttons, SL (Сан Себастиан, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 22 март 2013 г. по преписка R 164/2012-4,

— да отмени регистрацията на марка на Общността 003611282 „ORIBAY ORiginal Buttons for Automotive Yndustry“ относно стоки и услуги

— клас 12: превозни средства и оборудване за превозни средства, доколкото те не се съдържат в други класове, с изключение на части за прозорци на превозни средства и предни стъкла на превозни средства и

— клас 37: ремонт, сервиз и поддръжка,

— да осъди ответника да заплати разноските по производството, включително направените разноски в производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна: фигуративна марка, която съдържа словните елементи „ORIBAY ORiginal Buttons for Automotive Yndustry“ за стоки и услуги от класове 12, 37 и 40 — марка на Общността № 3 611 282

Притежател на марката на Общността: Oribay Mirror Buttons, SL

Страна, която иска отмяна на марката на Общността: жалбоподателят

Решение на отдела по отмяна: частично уважава искането за отмяна.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и изцяло отхвърля искането за отмяна.

Изложени правни основания: нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009, нарушение на член 56 от Регламент № 207/2009 във връзка с правило 37, буква а), подточка iii) от Регламент № 2868/95, както и нарушение на член 57, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 21 март 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-24/13)

(2013/С 207/91)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal и D. Abreu Caldas, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението за отхвърляне на молбата на жалбоподателя за предоставяне на обезщетение поради извършени от Комисията грешки във връзка с неуспешно проведена процедура по назначение.

Искания на жалбоподателя

— да се отменят решенията на органа по назначаването от 5 юни 2012 г. и от 7 декември 2012 г., с които се отхвърля молбата на жалбоподателя за предоставяне на обезщетение;

— да се осъди Комисията да възстанови служебното положение на жалбоподателя;

— да се осъди Комисията да заплати 14 911,07 EUR, както и пенсионните вноски, считано от м. октомври 2011 г., а също да заплати 2 500 EUR обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди, като се вземе предвид съответно увеличаване или намаляване на размера, настъпило в хода на производството, като тези суми бъдат увеличени с лихвите, считано от настъпване на падежа на дължимите суми, при фиксиран от ЕЦБ за основните операции по рефинансиране, увеличен с два процентни пункта;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 27 март 2013 г. — ZZ/СХВП

(Дело F-26/13)

(2013/С 207/92)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZZ(представител: H. Tettenborn, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Предмет на производството

Отмяната на атестационния доклад на жалбоподателя за периода от 1 октомври 2010 г. до 30 септември 2011 г. и искане за обезщетение

Искания на жалбоподателя

— да се отмени атестационния доклад на жалбоподателя за периода от 1 октомври 2010 г. до 30 септември 2011 г.;

— да се осъди СХВП да заплати на жалбоподателя подходящо обезщетение, определено по оценка на Съда и не по-малко от 500 EUR, за неимуществените вреди, претърпени от него вследствие на оспорвания атестационен доклад;

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 27 март 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-27/13)

(2013/С 207/93)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: É. Voigelot, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решенията за понижаване на жалбоподателя в степен AD8 на основание член 9, параграф 1, буква е) от Приложение IX от правилника, както и искане за изплащане на обезщетение за неимуществените и имуществените вреди, които се твърди, че са претърпени.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението, прието на 5 юни 2012 г. от тристранния орган по назначаването (ОН) по преписката (MS 08/058, съгласно което „(на жалбоподателя) се налага санкцията понижаване в степен AD 8, предвидена в член 9, параграф 1, точка е) от Приложение IX от правилника“), което влиза „в сила, считано от месеца, следващ подписването му“;

- да се отмени решението от 17 декември 2012 г., връчено на 18 декември 2012 г., с което ОН отхвърля административната жалба на жалбоподателя, подадена от него на 10 октомври 2012 г. под номер R/566/12;
- ответникът да бъде осъден да заплати като обезщетение за претърпените неимуществени и имуществени вреди и за накърняването на кариерата на жалбоподателя сума, оценена временно на едно евро от сума, оценена на 20 000 евро, при запазване на възможността за нейното увеличаване или намаляване в хода на производството;
- във всички случаи ответникът да бъде осъден да заплати всички съдебни разноски в съответствие с член 87, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда на публичната служба.

Жалба, подадена на 27 март 2013 г. — ZZ/Комисия**(Дело F-28/13)**

(2013/C 207/94)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представител: E. Voigelot, avocat)*Ответник:* Европейска комисия**Предмет на производството**

Отмяна на решенията да се удържат определени суми от заплатите на жалбоподателя за юни, юли, август, септември и октомври 2012 г.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени меморандумът от 6 юли 2012 г., с който Службата за управление и плащане по индивидуални права съобщава на жалбоподателя, че е решила да се съобрази с препоръката на ОЛАФ от 30 март 2012 г. и че (i) е удържала 5 530 EUR от заплатата му за юни 2012 г. (недължимо платени суми за надбавки), (ii) ще приспадне сумата от 3 822,80 EUR от заплатата му за юли 2012 г. (лихви за забава върху недължимо платеното), и (iii) ще приспадне сумите от 2 372 EUR (възстановени медицински разходи) и от 699,20 EUR (лихви за забава) от заплатата му за август 2012 г.,
- да се отменят направените удържки от заплатата на жалбоподателя за юни, август, септември и октомври 2012 г. и евентуално на всички други удържки, които може да бъдат направени в бъдеще в изпълнение на обжалваното решение,
- да се отмени меморандумът от 10 юли 2012 г., с който се предлага да се удържи еднократно сумата от общо 3 071,20 EUR от месечното му възнаграждение за август 2012 г. или, ако дължимата сума е твърде висока, за да бъде удържана наведнъж, да се разсрочи плащането ѝ на редовни вноски в продължение на няколко месеца,

- да се отмени меморандумът от 20 юли 2012 г., с който жалбоподателят е уведомен, че отделът му не е могъл да включи във фиша за заплатата за юли удържката на сумата от 3 822,80 EUR лихви за забава и че тази сума ще бъде изцяло удържана от заплатата му за октомври 2012 г. след удържките, които ще бъдат направени през август и септември 2012 г.,
- частично да се отмени решението, прието на 17 декември 2012 г. и съобщено на същия ден, доколкото с него се отхвърля административната жалба на жалбоподателя във връзка със спорните дневни надбавки и обезщетения за забава,
- Комисията да бъде осъдена да плати мораторни лихви върху сумата от 5 530 EUR, считано от юни 2012 г., върху сумата от 1 535,60 EUR, считано от август 2012 г., върху сумата отново от 1 535,60 EUR, считано от септември 2012 г., и върху сумата от 3 822,80 EUR, считано от октомври 2012 г., всичките до връщането на тези суми, като се има предвид, че върху 3 071,20 EUR от тези суми, възстановени със заплатата за януари 2013 г., мораторните лихви ще се дължат само до датата на възстановяването,
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 28 март 2013 г. — ZZ/ЕМА**(Дело F-29/13)**

(2013/C 207/95)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представители: адв. S. Orlandi, адв. J.-N. Louis, адв. D. Abreu Caldas)*Ответник:* Европейска агенция по лекарствата**Предмет на производството**

Отмяната на решението да не се поднови договора на жалбоподателя като срочно нает служител и искане за обезщетение на вредите

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 30 август 2012 г. за неподновяване на договора на жалбоподателя, прекратяване на неговото трудово правоотношение на 30 април 2013 г. и за служебното му поставяне в отпуск;
- да се отмени решението от 26 февруари 2013 г., с което се отхвърля искането за подновяване на договора;
- да се осъди ответната страна да заплати съдебните разноски, както и да плати на жалбоподателя сумата от 25 000 EUR като обезщетение за неимуществените вреди.

Жалба, подадена на 8 април 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-32/13)

(2013/C 207/96)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представител: F. Moysse, avocat)*Ответник:* Европейска комисия**Предмет на производството**

Отмяна на решението, с което се отхвърля искането за изплащане на неиздължения остатък от сумата, която Комисията трябвало да изплати на жалбоподателя като обезщетение при прекратяване на служебното правоотношение

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Комисията от 9 януари 2013 г., с което тя отказва да уважи искането на жалбоподателя и отхвърля административната му жалба за изплащане на неиздължения остатък от сумата, която Комисията трябвало да му изплати, тъй като е напуснал. Доколкото е необходимо с жалбата се иска и отмяна на писмото на Комисията от 13 април 2012 г., с което Комисията за пръв път взема отношение по искането на жалбоподателя за преизчисляване на сумата, която Комисията трябва да му изплати.

— Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 16 април 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-34/13)

(2013/C 207/97)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представител: R. Duta, avocat)*Ответник:* Европейска комисия**Предмет на производството**

Отмяна на решението на конкурсната комисия за конкурса EPSO/AD/231/12 да не допусне жалбоподателя до конкурсните изпити от фазата „Център за оценяване“

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението от 31 януари 2013 г. по административната жалба на жалбоподателя с дата 25 септември 2012 г.,

— да се отменят решенията от 28 юни 2012 г. и 16 юли 2012 г., с които жалбоподателят е уведомен, че не е

допуснат до фазата на подбор, наречена „Център за оценяване“, в рамките на конкурса EPSO/AD/230-231/12, в който той е участвал,

— Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 16 април 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-35/13)

(2013/C 207/98)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представители: адв. S. Orlandi, адв. J.-N. Louis и адв. D. Abreu Caldas)*Ответник:* Комисия**Предмет на производството**

Отмяната на решението, с което бонусът към пенсионните права, придобити преди постъпването на служба в Комисията, е определен в приложение на новите Общи разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от Приложение VIII към Правилника от 3 март 2011 г.

Искания на жалбоподателя

— да се обяви за незаконосъобразен член 9 от Общите разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от Приложение VIII към Правилника;

— да се отменят решенията от 28 септември и 4 октомври 2012 г., с които бонусът към пенсионните права, придобити от жалбоподателя преди неговото постъпване на служба, е определен в рамките на прехвърлянето на тези права към пенсионната схема на институциите на Европейския съюз, в приложение на Общите разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от Приложение VIII към Правилника от 3 март 2011 г.;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 18 април 2013 г. — ZZ/EACEA

(Дело F-36/13)

(2013/C 207/99)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представител: S. Pappas, avocat)*Ответник:* Изпълнителна агенция за образование, аудиовизия и култура

Предмет на производството

Отмяна на решението за прекратяване на трудовия договор на жалбоподателя на основание член 47, буква в), точка i) от Условието за работа на другите служители (УРДС)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Агенцията от 24 юли 2012 г.;
- в съответствие с това:
 - жалбоподателят да бъде възстановен на длъжността си, считано от 25 октомври 2012 г., а Агенцията да бъде осъдена да му изплати възнаграждението със задна дата;
 - обжалваното решение да се отстрани от личното дело на жалбоподателя, както и всички свързани с настоящото производство документи;
- Агенцията да бъде осъдена да му изплати сумата от 10 000 евро като обезщетение за претърпените неимуществени вреди;
- Агенцията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 26 април 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-37/13)

(2013/C 207/100)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Rodrigues и A. Vlot, avocats)

Отговорник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението на OLAF, с което се отхвърля искането за подновяване на договора на жалбоподателя, след отмяната на това решение с решение на Съда на публичната служба, и искането за изплащане на обезщетение за неимуществените и имуществените вреди, които се твърди, че са претърпени

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на ООСД (орган, оправомощен да сключва договори) от 8 август 2012 г., с което се отхвърля искането за подновяване на договора на жалбоподателя;
- при необходимост да се отмени мълчаливия отказ от 12 август 2010 г., с който се отхвърля искането за подновяване на договора на жалбоподателя, ако отмяната му се оспори в дело по обжалване пред Общия съд на Съюза;

— и доколкото е необходимо, да се отмени решението на ООСД от 17 януари 2013 г., с което се отхвърля административната жалба, подадена от жалбоподателя на 21 септември 2012 г.;

— за претърпените имуществени вреди на жалбоподателя да се присъди сума, съответстваща на разликата във възнаграждението, което жалбоподателят би получавал, ако договорът му като срочно нает служител в OLAF бе продължен за още 4 години, и възнаграждението, което получава от май 2011 г. (като се вземат предвид неговите пенсионни права и нормалното развитие на кариерата му);

— на жалбоподателя да се изплати обезщетение за претърпените имуществени вреди, поради пропуснатата възможност за сключване на договор за неопределено време, което обезщетение е определено *ex aequo et bono* и в предварителен размер на 250 000 евро;

— за претърпените неимуществени вреди да му присъди сума, която е определена *ex aequo et bono* и в предварителен размер на 10 000 евро;

— Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 26 април 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-38/13)

(2013/C 207/101)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Orlandi, J.-N. Louis и D. Abreu Caldas, avocats)

Отговорник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяната на решението, с което бонусът към пенсионните права, придобити преди постъпването на служба, е изчислен съгласно новите Общи разпоредби за изпълнение (ОРИ)

Искания на жалбоподателя

— член 9 от Общите разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника да бъде обявен за незаконосъобразен;

— да се отмени решението от 18 юни 2012 г., с което бонусът към пенсионните права, придобити от жалбоподателя преди постъпването му на служба, е изчислен съгласно Общите разпоредби от 3 март 2011 г. за изпълнение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника при прехвърлянето на тези права към пенсионната схема на институциите на Европейския съюз;

— Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 29 април 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-39/13)

(2013/С 207/102)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: ZZ (представители: адв. D. Abreu Caldas, адв. A. Coolen, адв. J.-N. Louis, адв. É. Marchal и адв. S. Orlandi)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяната на решението, с което бонусът към пенсионните права, придобити преди постъпването на служба в Комисията, е определен в приложение на новите Общи разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от Приложение VIII към Правилника от 3 март 2011 г. (наричани по-нататък „ОРИ“) и на решението за отхвърляне на административната жалба

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението за отхвърляне на неговата административна жалба от 24 януари 2013 г., с която се цели да се приложат ОРИ и актюерските ставки, действащи към момента, в който е подал заявлението си за прехвърляне на неговите пенсионни права;
- да се отмени решението от 11 юли 2012 г. на РМО (Служба за управление и плащане по индивидуални права), с което се прилагат актюерските стойности по новите ОРИ;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 7 май 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-40/13)

(2013/С 207/103)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal и D. Abreu Caldas, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението за прехвърляне на пенсионните права на жалбоподателя към пенсионната схема на Съюза, в което са приложени новите Общи разпоредби за изпълнение (ОРИ) на членове 11 и 12 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица

Искания на жалбоподателя

- член 9 от Общите разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника да бъде обявен за незаконосъобразен;

— да се отмени решението от 11 октомври 2012 г., с което се потвърждава прилагането на параметрите, посочени в Общите разпоредби от 3 март 2011 г. за изпълнение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника, при прехвърлянето на пенсионните права на жалбоподателя;

— Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — ZZ и др./ЕИБ

(Дело F-41/13)

(2013/С 207/104)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподатели: ZZ и др. (представител: L. Levi, avocat)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Предмет на производството

От една страна, отмяна на решенията, които се съдържат в извлеченията от платежната ведомост за февруари 2013 г. и които ограничават годишната корекция на възнагражданията за 2013 г. на 1,8 %, отмяна на информационните съобщения, изпратени от ответника до жалбоподателите на 5 февруари 2013 г. и 15 февруари 2013 г., както и отмяна на последващите извлечения от платежната ведомост. От друга страна, осъждане на институцията да заплати обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, които се твърди, че са претърпени.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението, което се съдържа в извлеченията от платежната ведомост на жалбоподателите за февруари 2013 г. и което ограничава годишната корекция на възнагражданията за 2013 г. на 1,8 %, като съответно се отменят сходните решения, които се съдържат в последващите извлечения от платежната ведомост и доколкото е необходимо да се отменят две информационни съобщения, изпратени от ответника до жалбоподателите на 5 февруари 2013 г. и 15 февруари 2013 г.;

— ответникът да бъде осъден да заплати на всеки жалбоподател като обезщетение за имуществените вреди i) остатъкът от възнаграждението, съответстващ на прилагането на годишната корекция за 2013 г., тоест увеличение от 1,8 % за периода 1 януари 2013 г. — 31 декември 2013 г.; ii) остатъкът от възнаграждението, съответстващ на резултата от прилагането на годишната корекция от 1,8 % за 2013 г. по отношение на размера на възнагражданията, които ще бъдат изплащани, считано от януари 2014 г.; iii) лихви за забава върху дължимите остатъци от възнагражданията до пълното изплащане на дължимите суми, като приложимият лихвен процент трябва да се изчисли въз основа на приложимия през съответния период определен от Европейската централна банка за основните операции по рефинансиране процент, увеличен с три пункта, и iv) обезщетение за вреди

поради загубата на покупателна способност като пълният размер на тази имуществена вреда е оценен неокончателно на 30 000 евро за всеки жалбоподател;

- ответникът да бъде осъден да заплати по 1 000 евро на всеки жалбоподател като обезщетение за неимуществени вреди;
- ЕИБ да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — ZZ/ЕИСК

(Дело F-42/13)

(2013/С 207/105)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: L. Levi и A. Blot, avocats)

Ответник: Европейски икономически и социален комитет

Предмет на производството

Отмяна на решението за прекратяване на трудовия договор на жалбоподателя и искане да му се изплати обезщетение за твърдените имуществени и неимуществени вреди

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението за прекратяване на договора на жалбоподателя от 16 октомври 2012 г. на генералния секретар на ЕИСК, издадено в качеството му на орган, оправомощен да сключва договори,
- да се отменят, ако е необходимо, решението от 31 януари 2013 г. на органа, оправомощен да сключва договори, с което се потвърждава прекратяването на договора на жалбоподателя и изричното решение на този орган от 24 април 2013 г. за отхвърляне на възражението на жалбоподателя,
- да се поправят причинените на жалбоподателя имуществени вреди,
- да се присъди на жалбоподателя определена първоначално и ex aequo et bono сума от 15 000 EUR за претърпените неимуществени вреди,
- да се осъди ЕИСК да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — ZZ/ЕИБ

(Дело F-43/13)

(2013/С 207/106)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ZZ и др. (представител: L. Levi, адвокат)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Предмет на производството

Отмяна на решенията, съдържащи се в извлеченията от платежната ведомост за месец февруари 2013 г., които определят малката годишна корекция на възнагражденията на 1,8 % за 2013 г. и отмяна на по-късните извлечения. Последващо искане, от друга страна, за осъждане на институцията да заплати обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, за които се твърди, че са претърпени.

Искания на жалбоподателите

- да се отмени решението, съдържащо се в извлеченията от платежната ведомост на жалбоподателите за месец февруари 2013 г., което определя малката годишна корекция на възнагражденията на 1,8 % за 2013 г. и вследствие от това — да се отменят подобните решения, съдържащи се в по-късните извлечения от платежната ведомост, и
- ако е необходимо, да се отменят двете информационни бележки, които ответникът е изпратил до жалбоподателите на 5 февруари 2013 г. и на 15 февруари 2013 г.;
- да се осъди ответникът да заплати на всеки от жалбоподателите за поправяне на неимуществените вреди (i) разликата във възнагражденията, която съответства на приложената годишна корекция за 2003 г., тоест увеличение от 1,8 % за периода от 1 януари 2013 г. до 31 декември 2013 г., (ii) разликата във възнагражденията, която съответства на последицата от прилагането на годишната корекция от 1,8 % за 2013 г. върху размера на възнагражденията, платими от януари 2014 г., (iii) лихви за забава върху разликите във възнагражденията до пълното изплащане на дължимите суми, като лихвеният процент се изчисли въз основа на определения от Европейската централна банка лихвен процент за основните операции на рефинансиране за съответния период, увеличен с три пункта, и (iv) обезщетения за изгубената покупателна способност, при което съвкупността от тези имуществени вреди се оценява първоначално на 30 000 EUR за всеки от жалбоподателите;
- да се осъди ответникът да заплати на всеки от жалбоподателите по 1 000 EUR за възстановяване на неимуществените вреди;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 8 май 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-44/13)

(2013/С 207/107)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: C. Mourato, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решенията на Комисията относно получаването на обезщетение за претърпените от жалбоподателя имуществени вреди поради неправилното изчисляване на надбавката за условия на живот

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Комисията от 25 януари 2013 г., получено от жалбоподателя на 28 януари 2013 г., с което частично се отменя решението на Службата за управление и плащане по индивидуални права 1 (РМО.1) от 30 март 2012 г. в частта, ограничаваща до 1 март 2007 г. искането на жалбоподателя за получаване на обезщетение за претърпените имуществени вреди поради неправилното изчисляване на надбавката за условия на живот, на която същият има право от 22 септември 2002 г., и в частта, в която при изчисляването на посочената надбавка се взема предвид пенсията за сирак на дъщерята на жалбоподателя в периода от 1 март 2007 г. до 31 август 2008 г.;
- да се отмени решението на Комисията от 4 февруари 2013 г., получено от жалбоподателя на 5 февруари 2013 г., както и фиша му за заплата за февруари 2013 г. в частта относно кода за изравняване RRV, свързан с обезщетяване на посочените по-горе вреди към 1 март 2007 г., като същевременно посоченият фиш остане в сила до приемането на нов фиш, в който член 10 от приложение 10 от Правилника се приложи правилно за периода от 31 декември 2011 г. до 22 септември 2002 г.;
- Комисията да бъде осъдена да заплати допълнителна и неокончателна сума от 11 000 EUR като обезщетение за вредите, свързани с надбавката за условия на живот, които жалбоподателят претърпял в периода от 22 септември 2002 г. до 31 август 2008 г., както и да заплати лихви, които следва да се изчислят съобразно пълния размер на претърпяната в това отношение вреда в периода от 22 септември 2002 г. до 31 декември 2011 г., считано от съответния падеж за изплащане на всяка от посочените надбавки до деня на действителното им изплащане, и които лихви са изчислени въз основа на лихвените проценти, определени от ЕЦБ за извършените основни операции по рефинансиране в съответния период, увеличени с два пункта;
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 15 май 2013 г. — ZZ и др./ЕИБ

(Дело F-45/13)

(2013/C 207/108)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ZZ и др. (представител: L. Levi)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Предмет на производството

Отмяна на съдържащите се в извлеченията от платежната ведомост решения за прилагане на общото решение на Европейската инвестиционна банка, ограничаващо за всички служители нарастването на заплатите до 2,3 % и на решението за въвеждане на таблица за класиране, предвиждащо намаляване между 1 % и 3 % на заплатите, както и последващо искане за осъждане на институцията да заплати разликата във възнагражденията, както и обезщетения и лихви

Искания на жалбоподателите

- да се отменят решенията за прилагане спрямо жалбоподателите на решението на Съвета на директорите на ЕИБ от 18 декември 2012 г., ограничаващо нарастването на заплатите до 2,3 % и решението на Управителния комитет на ЕИБ от 29 януари 2013 г. за въвеждане на таблица за класиране, предвиждаща намаляване между 1 и 3 % на заплатите на различните жалбоподатели, които решения се съдържат в извлеченията от платежната ведомост за април 2013 г., както и да се отменят по същия начин всички решения, които се съдържат в последвалите извлечения от платежната ведомост и доколкото е необходимо да се отмени информационната бележка, изпратена от ответника до жалбоподателите на 5 февруари 2013 г.;
- ответникът да бъде осъден да заплати разликата във възнагражденията, която произтича от посочените решения на Съвета на директорите на ЕИБ от 18 декември 2012 г. и на Управителния съвет на ЕИБ от 29 януари 2013 г. спрямо действието на таблица за класиране „4-3-2-1-0“ и таблица „млад“ „5-4-3-1-0“ или при условията на евентуалност за жалбоподателите, които имат оценка А — спрямо действието на таблица за класиране 3-2-1-0-0, а за жалбоподателите, за които се прилага таблица „млад“ — спрямо действието на таблица млад „4-3-2-0-0“; тази разлика във възнагражденията следва да се увеличи с лихви за забава, считано от 12 април 2013 г. и впоследствие от 12-то число на всеки месец до окончателното изплащане, като лихвите са в размер на определения от ЕЦБ лихвен процент плюс 3 пункта;
- ответникът да бъде осъден да заплати обезщетение за претърпените вреди поради загубата на покупателна способност, които се оценяват *ex aequo et bono* и неокончателно на 1,5 % от месечното възнаграждение на всеки от жалбоподателите
- ЕИБ да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 16 май 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-46/13)

(2013/C 207/109)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Rodrigues и A. Blot, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението, с което се отхвърля молбата за назначаване на жалбоподателя като договорно нает служител от функционална група II, подадена от ГД „Развитие и сътрудничество“, и искане за поправяне на претърпените имуществени вреди

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Комисията, в качеството ѝ на ООСД, от 4 октомври 2012 г. да не назначи жалбоподателя като договорно нает служител със спомагателни функции от функционална група II,
- доколкото е необходимо, да се отмени решението на ООСД от 7 февруари 2013 г., с което се отхвърля административната жалба, подадена от жалбоподателя на 19 октомври 2012 г.,
- да се обезщетят имуществените вреди на жалбоподателя,
- да се присъди сума, определена ex aequo et bono временно в размер на 50 000 EUR като обезщетение за претърпените неимуществени вреди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 17 май 2013 г. — ZZ/Съвет

(Дело F-47/13)

(2013/C 207/110)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: ZZ (представител: M. Velardo, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Предмет на производството

Отмяна на решението за невключване на жалбоподателя в списъка на длъжностните лица от функционална група AD, предложени за повишаване през 2012 г.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 20 юли 2012 г. № 63/12 на генералния секретариат на Съвета относно списъка на длъжностните лица, предложени за повишаване в кампанията за 2012 г., в който не е посочено името на жалбоподателя, както и да се отмени решението на органа по назначаването от 11 февруари 2011 г.;
- да се осъди ответникът да заплати обезщетение и лихви за забава и компенсаторни лихви в размер на 6,75 % за нанесените материални и нематериални вреди;
- да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 21 май 2013 г. — ZZ/Парламент

(Дело F-48/13)

(2013/C 207/111)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: ZZ (представител: C. Bernard-Glanz, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Предмет на производството

Отмяна на атестационния доклад на жалбоподателя за 2011 г.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени атестационният доклад на жалбоподателя за 2011 г., в окончателния му вариант, изменен с решенията на органа по назначаване от 18 юли 2012 г. и 29 януари 2013 г.,
- да се отмени решението от 29 януари 2013 г., с което органът по назначаване отхвърля жалбата по административен ред, подадена съгласно член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 22 май 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-50/13)

(2013/C 207/112)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: ZZ (представители: V. Cambier и A. Paternostre, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението на Комисията, с което тя се произнася по искането за допълнително обезщетение, подадено от жалбоподателя на основание член 90, параграф 1 от Правилника с цел пълно обезщетяване на имуществените и неимуществените вреди, които понесъл вследствие на професионалното си заболяване и множеството нередности, опорочили разглеждането на искането му, подадено на основание член 73 от Правилника

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Комисията от 7 август 2012 г., с което тя се произнася по искането за допълнително обезщетение в съответствие с общия ред и релевантните разпоредби от Правилника, подадено от жалбоподателя на 18 април 2012 г. на основание член 90, параграф 1 от Правилника;

- да се отмени решението на Комисията от 14 февруари 2013 г., с което се отхвърля административната жалба на жалбоподателя, подадена на 25 октомври 2012 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника;
- на жалбоподателя да се присъди сумата от 1 798 650 евро като обезщетение за имуществените и неимуществени вреди, претърпени поради професионалното заболяване, които следва да бъдат обезщетени съгласно общия правен принцип за пълно обезщетяване, след приспадане на отпускнатото обезщетение на основание член 73 от Правилника, което е възможно да бъде коригирано от Общия съд в рамките на разглежданото в момента дело F-142/12;
- на жалбоподателя да се присъди сумата от 145 850 евро като обезщетение за неимуществените вреди, претърпени в резултат на извършените от Комисията нарушения по отношение на жалбоподателя;
- на жалбоподателя да се присъди възстановяване на извършените съдебни разходи и други разходи, както и лихви за забава и всякакви други лихвени плащания, които Съдът счете за справедливи и уместни, изчислени считано от декември 2004 г., към който момент претърпените от жалбоподателя вреди можело да бъдат изчислени и обезщетени;
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разходи.

Жалба, подадена на 31 май 2013 г. — ZZ/ЕИСК

(Дело F-54/13)

(2013/C 207/113)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: T. Bontinck и A. Guillaume, avocats)

Ответник: Европейски икономически и социален комитет

Предмет на производството

Отмяна на решението на ЕИСК, с което се отхвърля искането, подадено от жалбоподателя на основание член 90, параграф 1 от Правилника, за получаване на обезщетение за вредите, които претърпял поради твърдяна упоритост, а дори и тормоз от страна на администрацията.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на генералния секретар на ЕИСК от 3 октомври 2012 г. в частта, в която се отхвърля искането на жалбоподателя от 5 юни 2012 г. за получаване на подходящо и справедливо обезщетение за претърпяната от него неимуществена вреда, за накърняването на доброто му име и за увреждането на неговото здраве, както и за накърняването на кариерата му, което решение е потвърдено с решение от 22 февруари 2013 г. след подадената от жалбоподателя административна жалба от 24 октомври 2012 г.;
- на жалбоподателя да се присъди обезщетение за неимуществените му вреди, за накърняването на доброто му име и увреждането на неговото здраве, което обезщетение е оценено на 12 000 евро, при запазване на възможността за неговото увеличаване или намаляване в хода на производството;
- жалбоподателят да бъде обезщетен за вредата от накърняване на кариерата, която претърпял поради забавяне на повишаването му в резултат на извършените разследвания и процедури, чрез възстановяване на кариерата на степен AST 5, при запазване на възможността за промяна в хода на производството, и при условията на евентуалност, чрез изплащането на подходящо обезщетение, оценено на 41 403,09 евро, при запазване на възможността за увеличаване в хода на производството;
- ЕИСК да бъде осъден да заплати съдебните разходи.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG